

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра історії України і туризму

Кваліфікаційна робота бакалавра
на тему:
«Туристична інфраструктура Південної Іспанії»

Допущено до захисту
«___» травня 2020 року

студентки групи Т 01а-16
факультету перекладознавства
освітньо-професійної програми
Туристичне обслуговування
за спеціальністю 242 Туризм
Кислої Анастасії Русланівни

Завідувач кафедри
Історії України і туризму
Васильчук Володимир
Миколайович

Науковий керівник:
кандидат історичних наук, доцент
Гедін Максим Сергійович

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

<u>ВСТУП</u>	<u>3</u>
<u>РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ</u> <u>ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІВДЕННОЇ ІСПАНІЇ.....</u>	<u>7</u>
<u>1.1. Понятійний апарат дослідження культурно-пізнавального туризму,</u> <u>пляжного туризму та агротуризму.....</u>	<u>7</u>
<u>1.2. Методологія та методи досліджень туристичної інфраструктури</u> <u>Південної Іспанії.....</u>	<u>13</u>
<u>1.3. Характеристика туристичного ринку Південної Іспанії.....</u>	<u>19</u>
<u>РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ</u> <u>ІНФРАСТРУКТУРИ ПІВДЕННОЇ ІСПАНІЇ.....</u>	<u>33</u>
<u>2.1. Історико-культурна спадщина Південної Іспанії як складова розвитку</u> <u>туризму.....</u>	<u>33</u>
<u>2.2. Особливості розвитку готельно-ресторанного господарства Південної</u> <u>Іспанії.....</u>	<u>36</u>
<u>2.3. Аналіз ринку сучасних туристичних послуг та види відпочинку в</u> <u>Південній Іспанії.....</u>	<u>41</u>
<u>РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО</u> <u>ТУРИЗМУ В ПІВДЕННІЙ ІСПАНІЇ.....</u>	<u>46</u>
<u>3.1. Проблеми розвитку міжнародного туризму в Південній Іспанії.....</u>	<u>46</u>
<u>3.2. Перспективи розвитку нових напрямків туризму в Південній Іспанії</u> <u>згідно із стандартами Європейського Союзу.....</u>	<u>49</u>
<u>ВИСНОВКИ.....</u>	<u>56</u>
<u>СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....</u>	<u>61</u>

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасному світі туризм є важливою складовою світової економіки та життя суспільства. Все більше країн розуміють необхідність розвитку власного туристичного потенціалу. Одним з головних факторів цього процесу є наявні туристичні ресурси та їхня привабливість для відвідувачів. Останнім часом Південна Іспанія набуває все більшої популярності серед туристів всіх регіонів Європи, приймаючи кожного року все більше відвідувачів. Таким чином, існує необхідність дослідження наявних туристичних ресурсів південної частини Королівства Іспанії, зокрема унікальних ресурсів на півдні країни, з метою визначення тих, що мають потенціал для розвитку.

Геотуристичне положення Іспанії напрочуд вигідне. Вона має вихід до узбережжя теплих морів, розташовується у безпосередній близькості від головних споживчих туристичних ринків на території з ландшафтним розмаїттям і комфортними погодно-кліматичними характеристиками, які притаманні для значної частини території країни протягом більшої половини року. До специфічних рис геотуристичного положення Іспанії належить наявність двох міст на території Африки та острівних територій, природні умови яких дозволяють цілорічно розвивати пляжно-купальний відпочинок. Королівство володіє унікальною культурною спадщиною, яка стала наслідком тривалої взаємодії християнського й ісламського світів. Іспанія багата на природні, суспільні і подієві туристичні ресурси.

Сучасний туризм є складним переплетінням економічних, суспільних та історико-культурних факторів. У контексті сучасного розвитку туризму стає зрозумілим, що не всі країни мають однакове становище, сприятливе для їх розвитку як туристичної дестинації та позитивного впливу на життя країни. За останні роки Південна Іспанія зіштовхнулася із низкою проблем, які впливають на її подальший туристичний розвиток.

Однією з таких проблем є велика конкуренція з боку інших популярних туристичних країн європейського регіону, які утримують першість за популярністю серед міжнародних туристів, особливо найближчі сусіди країни – Великобританії та Франції. Також негативний внесок робить певна стагнація іспанського туризму.

В Королівстві Іспанія існують декілька організацій, які займаються розвитком, формуванням та контролем туристичної діяльності. На державному рівні зазначені функції виконує Міністерство транспорту, туризму та спорту. Основна діяльність відомства – формування національної

Об’єктом дослідження обрано туристичні ресурси Південної Іспанії.

Предметом дослідження є аналіз, систематизація та оцінка туристичних ресурсів на півдні країни, опис географічно-кліматичних умов, виявлення впливу туризму на економіку та життя іспанського суспільства.

Метою дослідження виступає аналіз туристичної діяльності на півдні Іспанії крізь призму наявних туристичних ресурсів країни, виявлення факторів впливу, пошук сильних сторін та слабкостей туристичної галузі на острові, соціально-економічного впливу, аналіз та опис альтернативних видів туристичних ресурсів та обґрунтування доцільності їх використання.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні **завдання:**

- дослідити понятійний апарат культурно-пізнавального туризму, пляжного туризму та агротуризму;
- розглянути методологію та методи досліджень туристичної інфраструктури Південної Іспанії;
- охарактеризувати туристичний ринок Південної Іспанії;
- виявити складову розвитку туризму історико-культурної спадщини Південної Іспанії;

- визначити особливості розвитку готельно-ресторанного господарства на півдні Іспанії;
- проаналізувати ринок сучасних туристичних послуг та види відпочинку в Південній Іспанії;
- виявити проблеми розвитку міжнародного туризму на півдні країни;
- оцінити перспективи розвитку нових напрямків туризму в Південній Іспанії згідно із стандартами Європейського Союзу.

Методи і прийоми дослідження. Теоретичною і методологічною основою дослідження є фундаментальні положення туризмознавчих дисциплін, зокрема географії туризму та туристичних ресурсів світу, рекреології та історії туризму.

У роботі використано системний підхід для дослідження туристичних ресурсів Південної Іспанії як цілісної системи в її динамічному розвитку та сукупність методів, які забезпечують його реалізацію, такі як:

- метод логічного узагальнення, який був використаний для забезпечення послідовності проведення наукового дослідження;
- історичний метод використовувався при опрацюванні часових економічних змін, спричинених туристичною діяльністю, та виділенні конкретні історичні події, які мали вплив на туризм;
- методи спостереження та порівняння були використані для аналізу розвитку туристичної діяльності, зіставленні туристичних ресурсів та динаміки туристичних потоків за останні роки на півдні країни;
- індукція та дедукція використовувалися для аналізу сформованої туристичної інфраструктури та загалу туристичних ресурсів в Іспанії;
- методи SWOT- та PESTEL-аналізів використовувалися для всебічного оцінювання перспективності туристичної діяльності на півдні Королівства Іспанії;

– метод статистичного аналізу застосований для дослідження динаміки розвитку туристичних ресурсів.

У роботі використовувалась інформація іспанських туристичних агентств та компаній, а також відомості з баз даних комерційних організацій. Також було до дослідження було залучення документи організації ВТО та ООН.

Ступінь вирішення проблеми в дослідженні та практичне значення одержаних результатів. Одержані результати можуть бути використані в практичній діяльності при створенні туристичних пакетів, маршрутів та пропозицій, інвестиційних проектів.

Крім того, робота може бути використана як довідкове і методичне джерело для студентів-туризмознавців, аспірантів та викладачів.

Особистий внесок здобувача:

- пошук, відбір та обробка матеріалів дослідження, узагальнення одержаних результатів, а також їх зіставлення з літературними джерелами виконані особисто здобувачем;
- проаналізовано та упорядковано інформацію про туристичні ресурси, зосереджені на півдні Іспанії;
- удосконалено та систематизовано опис туристичної інфраструктури Південної Іспанії;
- узагальнено проблеми розвитку туризму Південної Іспанії та запропоновано можливі варіанти їх розв'язання.

Обсяг і структура кваліфікаційної роботи бакалавра зумовлена її метою та завданням. Робота складається зі вступу, трьох основних розділів, висновків та списку використаних джерел. Кваліфікаційну роботу бакалавра викладено на 64 стрінках (з них 60 сторінок основного тексту) комп'ютерного набору.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІВДЕННОЇ ІСПАНІЇ

1.1. Понятійний апарат дослідження культурно-пізнавального туризму, пляжного туризму та агротуризму

Туризм є масовим соціально-економічним явищем світового масштабу. У жодній іншій сфері не перетинається стільки різних культур. Тому туризм з кожним роком стає все популярнішим, і, внаслідок цього, взаємодія між носіями різних культур набуває глобального масштабу [30, с. 159]. Туризм в уявленні більшості людей пов'язаний з відпочинком, новими враженнями, задоволенням. Він міцно увійшов у життя людини з її природним прагненням відкрити і пізнати незвідані краї, пам'ятники природи, історії та культури, звичаї і традиції різних народів[2, с. 4].

Туризм можна визначити як мистецтво, науку і бізнес діяльність, спрямовані на залучення і переміщення мандрівників і туристів. Для багатьох країн, що розвиваються туризм являє собою один з найбільш прибуткових і динамічних секторів світової економіки і простий спосіб досягнення стійких торгових відносин з іншими країнами. Туризм сприяє міжнародному взаєморозумінню і поліпшенню економічної ситуації в країні[30, с. 159].

Туризм – це динамічне, орієнтоване на споживача явище, що розвивається та включає наступні види сервісних послуг:

1. подорожі (круїзи, автобуси, літаки, автомобілі, залізниці);
2. проживання (готелі та мотелі, конференції, виставки, зустрічі);
3. харчування (ресторани, кафе, бари);
4. відпочинок і дозвілля (ігри, парки, розваги, атракціони) [22, с. 3].

При розгляді економічного підходу про «туризм» говорять як про особливу економічну галузь, яка увібрала в себе функціонування туристично-рекреаційних комплексів, що надають послуги і товари для задоволення туристичних потреб мандрівників [29, с. 3]. Відповідно до галузевого підходу туризм розглядається як самостійна галузь національної економіки, у межах якої створюється специфічний туристичний продукт, тобто товар або послуга для задоволення потреб осіб, які подорожують [40, с. 4]. Прихильником даного підходу виступає і Д. І. Соловйов, говорячи, що «туризм – сукупність соціально-економічних відносин, що на платній основі забезпечують потреби людини у відпочинку, лікуванні, забезпеченні професійних та інших цілей шляхом використання рекреаційних та історико-культурних ресурсів» [31, с. 83].

Туризм як діяльність розуміє І. Д. Афанасенко трактуючи поняття туризму як особливий рід міжособистісної діяльності, що в умовах інтернаціоналізації життя перетворилися у форму використання вільного часу, засіб міжособистісних зв'язків у процесі політичних, економічних і культурних контактів, в один із факторів, які визначають якість життя [3, с. 53].

Широке поширення серед вчених і фахівців отримало сутнісне визначення туризму, запропоноване Міжнародною асоціацією наукових експертів у галузі туризму. Згідно з ним, туризм – це «сукупність відносин і явищ, які виникають під час переміщення та перебування людей в місцях, відмінних від їх постійного місця проживання та роботи» [49, с. 9]. Однак, це поняття «туризм» має розпливчастий характер. По-перше, під поняттям «туризм» розуміється тимчасове переміщення людей в іншу країну. Під «тимчасовим переміщенням» розуміється період до одного року. По-друге, згідно з міжнародною статистикою до туристів відносяться особи, які відвідують іншу країну з будь-якою метою, крім оплачуваної роботи, як мінімум на один нічліг [38, с. 9].

Бабкін А. В. розуміє туризм як «тимчасові виїзди громадян і осіб без громадянства у вільний час з постійного місця проживання в оздоровчих, пізнавальних, професійних, спортивних, релігійних, ділових, освітніх та інших цілях на термін не менше 24 годин і не більше 6 місяців і без заняття оплачуваною діяльністю в місці тимчасового перебування» [4, с. 4].

Дослідник зазначає, що найбільш важлива ознака, що визначає туристські переміщення, – вільний час людини. Під вільним часом в туризмі слід розуміти час відпустки, канікул, вихідних і святкових днів, час після виходу на пенсію. Друга найважливіша ознака туризму – мета переміщення. У визначенні чітко позначені ці цілі: оздоровчі, пізнавальні, професійні, спортивні, релігійні, ділові, освітні. Третя ознака встановлює часові рамки туристичного переміщення не менше 24 годин і не більше 6 місяців, що надзвичайно важливо для туристської статистики і економіки туристичної індустрії. Четверта ознака, що характеризує туристські переміщення, передбачає неможливість заняття оплачуваною діяльністю в місці тимчасового перебування. Це означає, що турист крім вільного часу повинен володіти і вільними коштами, які він готовий витратити на певні цілі, пов'язані з відпочинком і відновленням організму [4, с. 4].

На Уругвайському раунді країн-партнерів Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) було розроблено визначення туризму, яке включає наступні види діяльності та послуги:

1. діяльність туристських організацій – туроператорів і турагентів;
2. більшість послуг пасажирського транспорту, в тому числі оренду автомобілів і використання транспорту для екскурсій;
3. засоби розміщення і харчування;
4. рекреаційні, культурні, спортивні та інші розважальні послуги;

5. додаткові (допоміжні) послуги, наприклад, гідів, організацію конгресів, страхування, пов'язані з туризмом фінансові послуги – кредитні картки, туристські чеки і допоміжні служби, медичне обслуговування, торгівля товарами туристського призначення і для використання туристами (безмитна торгівля, магазини в туристських центрах) [22, с. 4–5].

В основі системи туризму лежать дві підсистеми:

1. суб'єкт туризму, тобто, турист – споживач туристських послуг з усім різноманіттям його потреб і мотивів поведінки;
2. об'єкт туризму, що складається з трьох елементів: туристського регіону, туристських підприємств і туристських організацій [22, с. 6].

Одним з головних елементів туристичної системи є туристська дестинація. Зарубіжні автори мають на увазі під цим поняттям певне місце для відпочинку і подорожей [53, с. 19], привабливу для туристів географічну зону, що залишає у мандрівників враження і емоції [56, с. 28]. У пострадянській літературі туристська дестинація описується як певна територія, що надає різні послуги, які відповідають потребам мандрівника і задовольняють його потреби на транспортування, проживання, харчування, розваги, оздоровлення тощо, як місце, що має всі необхідні установи та обране туристським сегментом як ціль поїздки [30, с. 89]. Таким чином, дестинація (місце призначення) приваблює мандрівників для тимчасового перебування, оскільки вона має такі характерні риси, яких немає в країнах їх проживання [25, с. 89].

Однак не будь-яка територія може бути віднесена до дестинації. Для того щоб місце (територія) могла називатися дестинацією, воно повинно відповідати таким основним вимогам:

- 1) наявність певного набору послуг, необхідних для прийняття туристів. Причому, це повинен бути саме той набір послуг і обов'язково такої якості, яких турист очікує, купуючи пропонований йому туристський продукт. До нього, в першу чергу, відноситься:

доставка (транспорт) до дестинації і назад. Зараз значення цієї вимоги збільшується, і її виконання має бути обов'язковим;

можливість переночувати (наявність готелів, кемпінгів, дачних будиночків тощо) і поїсти (ресторани, кафе, бари тощо) з відповідним рівнем обслуговування;

2) наявність певного набору пам'яток, які могли б зацікавити туристів. Саме тут виникає конкуренція між дестинаціями. Тому що чим цікавіше місце з точки зору можливостей побачити і дізнатися більше нового, тим вище його рейтинг серед дестинацій і, відповідно, тим більше воно відвідується туристами;

3) наявність інформаційних систем, які є необхідним «інструментом» дестинації на туристському ринку. Перш за все, це можливість доступу до інформації систем комп'ютерного резервування і бронювання [18].

До основних видів туризму відносяться внутрішній (національний) та зовнішній (міжнародний) туризм.

Внутрішній туризм включає жителів будь-якої країни (регіону), які подорожують по своїй країні (регіоні). Ця форма туризму не приносить країні валюту, хоча і впливає на розвиток економіки, впливаючи на перерозподіл доходів між регіонами країни. Однією з умов для розвитку цього виду туризму є наявність необхідних засобів прийому та обслуговування туристів. Іншою умовою є відповідний рівень розвитку внутрішньої інфраструктури (транспорт, дороги тощо) країни.

Міжнародний туризм охоплює поїздки за межі країни, що пов'язано з дотриманням певних формальностей (митний, валютний, медичний контроль). Міжнародний туризм, у свою чергу, поділяється на активний (в'їзний) і пасивний (виїзний) туризм. Для більш повного визначення туризму Всесвітня туристська організація запропонувала ввести таку класифікацію за типами

туризму: внутрішній, в'їзний і виїзний туризм. Основним критерієм даних визначень є перетин державних кордонів. Причому цю класифікацію можна застосовувати як для країни, так і для кожного конкретного регіону (дестинації) [38, с. 10].

Таким чином, поняттями, ключовими для дослідження туристичної індустрії, є поняття «туризм», «турист» та «дестинація». Туризм розуміємо як тимчасові виїзди громадян і осіб без громадянства у вільний час з постійного місця проживання в оздоровчих, пізнавальних, професійних, спортивних, релігійних, ділових, освітніх та інших цілях на термін не менше 24 годин і не більше 6 місяців і без заняття оплачуваною діяльністю в місці тимчасового перебування. Турист, у свою чергу, це – споживач туристських послуг з усім різноманіттям його потреб і мотивів поведінки. Туристична дестинація розуміється як певна територія, що надає різні послуги, які відповідають потребам мандрівника і задовольняють його потреби на транспортування, проживання, харчування, розваги, оздоровлення тощо. Основними видами туризму є внутрішній та міжнародний, останній поділяється на в'їзний та виїзний за напрямом подорожі.

1.2. Методологія та методи досліджень розвитку туризму в Південній Іспанії

Формування науки про туризм відбувається на двох основних рівнях, як «зверху» – постановка проблем, формулювання ідей та гіпотез, визначення концептів туризму, розробка теоретичних моделей, так і «знизу» – теоретичне осмислення практики туризму, узагальнений аналіз її складових, економіки, маркетингу, логістики, рекреалогії тощо. Отже, сьогодні є всі підстави стверджувати, що туризм – це і вид господарської діяльності, і одночасно сфера теоретичної праці [12, с. 173].

На разі туризм може вивчатись і управлятись тільки загальними зусиллями спеціалістів різних наукових галузей. Виходячи з такої позиції, окремі автори розглядають знання про туризм як універсальну науку, яка «обслуговується» низкою суміжних наук і сама перетворюється у складову цих наук [12, с. 176].

Наочно цю тезу продемонстровано на рис. 1.1.

Рис. 1.1. Туризм як складова інших наук [12, с. 176]

Для проведення наукового дослідження дуже важливо мати уявлення про процес наукового дослідження взагалі, методологію та методи наукової роботи

зокрема. Передусім це стосується використання методів наукового пізнання, застосування логічних законів і правил, нових засобів і технологій [15, с. 63].

Кожна наука володіє власними методами дослідження. Метод наукового дослідження – це система інтелектуальних і (або) практичних операцій (процедур), які спрямовані на розв’язок певних пізнавальних задач з урахуванням певної пізнавальної мети [15, с. 63].

Основними підходами, або методами, у дослідженні туризму є наступні: аналітичний, просторовий, хронологічний (часовий), формально-логічний, географічний і культурний. При цьому використовуються матеріали, підходи та методичні прийоми й інших дисциплін: історичний, географічний (комплексний і проблемний), політологічний, культурний тощо. Так, наприклад, багато рис сучасного вигляду тієї чи іншої країни, своєрідність її традицій, мистецтва, мови, народної творчості визначаються особливостями її історичного розвитку, саме тому історичний розділ став обов’язковою складовою туристичної характеристики, а використання понять, термінів і деяких методів історичного дослідження – необхідною складовою туристичного вивчення країни [26, с. 28].

Професор О. Шаблій висуває такі вимоги до методів дослідження:

якість (загальна зрозумілість методу);

1. націленість (спрямованість методу на досягнення певної мети);
2. детермінованість (чітка послідовність застосування методу);
3. результативність (здатність забезпечувати досягнення мети);
4. надійність (здатність забезпечувати бажаний результат);
5. економність (здатність методу досягати результату при найменших витрат коштів і часу) [36, с. 60-61].

З поняттям методу тісно пов’язане поняття методології, методики. Методологію розглядають як вчення про структуру, логічність організації, методи та засоби діяльності. У науці – це вчення про принципи побудови,

форми і способи наукового пізнання. За визначенням Е. Алаєва, методологія – «сукупність істотних елементів теорії, конструктивних для самої науки; методологія, на відміну від теорії, не приносить нового знання; на відміну від концепції не служить основою для практики, але вона розвиває в науці елементи, без яких неможливий розвиток самої науки. Образно кажучи, методологія – це концепція розвитку теорії, а концепція – методологія переходу від теорії до практики» [1, с. 65]. За О. Шаблієм, важливим положенням в методології є насамперед те, що «кожен метод дослідження сам повинен бути теоретично обґрунтованим» [36, с. 93]. Методику, в свою чергу, розглядають як вчення про особливості застосування окремого методу або системи методів або сукупність прийомів дослідження [26, с. 28].

При вивченні туристичного потенціалу Великої Британії доцільно застосовувати такі методи. Загальнологічними методами є аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія.

Аналіз – це розчленування, розкладання об'єкту дослідження на частини з метою їх самостійного вивчення. Даний метод дозволяє досліджувати явище шляхом розгляду його окремих сторін, властивостей, складових частин. Завдання аналізу – з різного роду даних, що відображають окремі явища і факти, скласти загальну цілісну картину процесу, виявити притаманні йому закономірності [6, с. 23].

Синтез – це поєднання окремих сторін, частин об'єкту дослідження в єдине ціле. Явище вивчається в його єдності і взаємному зв'язку частин. Синтез – це не довільне з'єднання частин цілого, а обґрунтоване об'єднання з виділенням сутнісних якостей. Аналіз і синтез взаємопов'язані. Вони грають важливу роль в пізнавальному процесі [6, с. 24].

Індукція – це рух думки (пізнання) від фактів, окремих випадків до загального положення. Індуктивні умовиводи «наводять» на думку, на загальне. Наприклад, в туризмі метод індукції використовується для встановлення

причинних зв'язків між наявністю туристських ресурсів, розвитком туристських маршрутів і програм і кількістю туристів, які відвідують даний регіон [6, с. 25].

Дедукція – це виведення одиничного, приватного з якого-небудь загального положення; рух думки (пізнання) від загальних тверджень до тверджень про окремі предмети або явища. За допомогою дедуктивних умовиводів «виводять» певну думку з інших думок.

Так, вивчаючи розвиток туризму в окремому регіоні, необхідно виявити фактори, що обмежують розвиток туризму:

1. кадровий дефіцит;
2. яскраво виражена сезонність туристичного потоку;
3. недостатньо розвинена туристична інфраструктура (відсутність готелів з достатньою кількістю місць для розміщення туристів, високі ціни на послуги в готельному бізнесі, недостатня кількість організованих туристичних стоянок, невідповідність показників «ціна – якість» надаваних послуг в галузі туризму та готельного обслуговування населення);
4. незадовільний стан туристичних об'єктів і доріг;
5. відсутність єдиної інвестиційної бази для розвитку об'єктів туризму;
6. переважання частки неорганізованих туристів над організованими [6, с. 25].

Опис – це фіксація ознак досліджуваного об'єкта, які встановлюються, наприклад, шляхом спостереження або вимірювання. Опис буває:

безпосереднім, коли дослідник безпосередньо сприймає і вказує ознаки об'єкта; опосередкованим, коли дослідник відзначає ознаки об'єкта, які сприймалися іншими особами [6, с. 31].

Статистичне дослідження в туризмі є науково організованим процесом отримання первинної статистичної інформації або планомірного збору даних про досліджуваних явищах суспільного життя.

Статистична звітність в туризмі забезпечує використання даних державної статистики та необхідна для прийняття обґрунтованих управлінських рішень зацікавленими користувачами, порівнянності показників відповідно до вітчизняної та міжнародної статистичної методології [5, с. 12].

Статистика в туризмі використовується, наприклад, в тих випадках, коли треба визначити такий параметр, як в'їзне споживання туристами (послуги з розміщення, харчування та напоїв, послуги турагентств і туроператорів, послуги туристичних гідів, послуги підприємств культури, організація відпочинку та розваг). Досліджуються також і інші специфічні напрямки, характерні для конкретного регіону, туристської компанії, готельного комплексу, туроператора [5, с. 13].

SWOT-аналіз – це аналіз сильних і слабких сторін організації, явища чи процесу, виявлення можливостей і загроз розвитку. Результати дослідження можуть бути використані при оцінці конкурентоспроможності, потенціалу і визначенні стратегії [5, с. 41].

SWOT – початкові літери слів Strengths (Сильні сторони), Weaknesses (Слабкі сторони), Opportunities (Можливості), Threats (Загрози). В 1963 році в Гарварді на конференції з проблем бізнес-політики професор К. Ендрюс вперше публічно озвучив акронім SWOT. Цей акронім був представлений візуально у вигляді матриці SWOT. Спочатку SWOT-аналіз був заснований на озвучуванні і структуризації знань про поточну ситуацію і тенденції, пізніше – став використовуватися в ширшому значенні – для конструювання стратегій. Тобто, з появою SWOT-моделі аналітики отримали інструмент для своєї інтелектуальної праці. SWOT-аналіз – це процес встановлення зв'язків між найхарактернішими для об'єкту можливостями, загрозами, сильними сторонами (перевагами), слабкостями, результати якого в подальшому можуть бути використані для формулювання і вибору стратегій розвитку. SWOT-аналіз

дає змогу формувати загальний перелік стратегій з урахуванням їхніх особливостей – адаптації до середовища або формування впливу на нього [20].

В цілому, проведення SWOT-аналізу зводиться до заповнення матриці, що містить чотири сектори, так званої «матриці SWOT-аналізу». У відповідні клітинки матриці необхідно занести сильні і слабкі сторони явища, а також можливості його розвитку і загрози: 1) сильні сторони розвитку туризму в країні – те, у чому на теперішній час вбачаються його переваги або якась особливість, котра дасть додаткові можливості. Сильні сторони розвитку туризму полягають в наявному досвіді, наявності інформаційних ресурсів, наявності технологічного забезпечення тощо; 2) слабкі сторони туризму – це відсутність чогось важливого для його розвитку або проблеми, які на сучасному етапі не вдаються вирішити; 3) можливості – це сприятливі обставини, які можна використати для подальшого розвитку туризму в країнах. Як приклад можливостей можна розглядати появу нових технологій, розвиток нових видів туризму та туристичних напрямів; 4) загрози – події, настання яких може несприятливо вплинути на розвиток туризму у країні [20].

Таким чином, виявлено, що у ході дослідження туристичного потенціалу Італії доцільно застосовувати наступну систему методів: аналітичні і синтетичні методи, індуктивні методи, дедуктивні методи, опосередкований опис, аналіз даних статистичних досліджень та SWOT-аналіз.

1.3. Характеристика туристичного ринку Південної Іспанії

Сфера туристичної діяльності в Іспанії знаходиться під контролем держави, що значною мірою пояснює можливості самої країни в розвиненні туристичного бізнесу та прагненню зберегти історичні пам'ятки своєї культури. Державне регулювання розвитку туристичної галузі є одним з механізмів реалізації політики держави в галузі туризму.

Туристична діяльність на загальнодержавному рівні в Іспанії визначається Законом № 48/1963 «Про компетенцію у галузі туризму» та Декретом «Про діяльність приватних підприємств» від 14 січня 1965 р. Крім загально державного, кожна з 17 автономій має власне законодавство з туризму, загальні положення якого відповідають вищевказаному Закону. Іспанське законодавство з туризму регулює відносини між туристом та продавцем туристичного продукту, умови, за яких фізичним та юридичним особам дозволяється займатися туристичною діяльністю, порядок надання туристичних послуг, заходи контролю з боку держави та санкції до порушників [33].

У квітні 1996 р. Парламент Іспанії затвердив Закон «Про комбіновані подорожі», яким було чітко визначено права та обов'язки як споживача, так і туристичного агентства.

В Іспанії питання туризму координує державний секретаріат з питань торгівлі, туризму та малого бізнесу, підлеглий міністерству економіки. Крім держсекретаріату, міністерству підпорядковуються: центральна дирекція з туризму (адміністративні питання, розробка загальних напрямів державної політики у сфері туризму); готельна мережа "Paradores" (83 готелі, розміщені в будинках, що становлять історичну цінність); два виставково-конгресних центри (в Мадриді й Малазії) та іспанський інститут туризму "Turespasa" [23, с.85].

Для Іспанії характерна європейська модель державного регулювання туристичної діяльності, головними рисами якої є вирішення питань розвитку туризму в межах певного багатогалузевого міністерства на рівні відповідного галузевого підрозділу (рис. 2.1.) [33].

Південна Іспанія здавна славиться своїми краєвидами та курортними містами для туристів. Побувавши на півдні однієї з європейських країн – Іспанії, Ви матимете нагоду не тільки відшукати відпустку до природи, коротку поїздку на пляж, вирушити до сімейного походу, але й стежити за історією, знаходячи нові місця для проживання. Це земля, яка наповнена колоритною культурою та мистецтвом, з багатою історією, яка все ще передає атмосферу античних часів. І безумовно, південь Іспанії — це не тільки піщані пляжі. Вас зустріне блакитне небо і сонце, яке сяє майже весь рік. Кожна з перелікованих DESTINAЦІЙ пропонує туристу дещо унікальне та цікаве.

Пляжний відпочинок на півдні Іспанії

Через спекотний клімат на півдні Іспанії ви можете насолоджуватися відпочинком на пляжі майже цілий рік. На південному узбережжі Іспанії на вас чекатиме все - від багатолюдних міських пляжів із комфортними умовами для відпочинку, до невеликих, скелястих бухт та миль пористого золотистого піску. Більшість найчистіших та чудових пляжів на півдні Іспанії розташовані на узбережжі Коста де ла Луз. Це є не досить популярною частною іспанського узбережжя, так як більшість з них охороняють високу природну цінність. Це означає, що територія навколо пляжів не така урбанізована, як в інших частинах набережної, так як там не така велика кількість масових готельних комплексів і натовпів. [51].

Playa Volonia — пляж в Таріфі, який набирає активних обертів у відвідуваннях під час свят. Саме ця локація була визнана найкрасивішим природним пляжем в Іспанії. Дистанція в 4 кілометри дрібного білого піску і

чистого бірюзового моря контрастують з пишною зеленою рослинністю. Система дюн постійно рухається завдяки сильним вітрам, які часто тут живуть. Перед відвідуванням пляжу варто перевірити прогноз погоди і силу вітру, тому що він часто занадто сильний, щоб купатися в морі[51].

Відпочинок в Коніл-де-ла-Фронтера, всього в декількох кроках від незайманих природних пляжів Коста де ла Луз. Це тихе рибальське село в Кадісі знаходять надзвичайно мальовничим. Він славиться своєю традиційно-відмінною кухнею, яка базується в основному на продуктах, отриманих від риболовлі, тобто риби та морепродуктів. Вас чекає свято, наповнене ваннами в Атлантичному океані, прогулянки на білих піщаних пляжах і вивчення скельних бухт з кришталевиими водами[51].

Playa La Fontanilla — найпопулярніший пляж в Conil. Це над кілометром золотого піску, що тягнеться біля міста. Навіть влітку тут не так багато натовпу, як на інших пляжах. Playa La Fontanilla популярний серед сімей, тому що має всі зручності[51].

Для любителів більш інтимних пляжів, оточених природою, Calas del Quinto і Camacho складаються з трьох невеликих бухт; Cala Pitones, Cala Sudario та Cala Merchor. Цінується натурастами завдяки тихому розташуванню і прекрасній грі кольорів — червонуватої землі, пишної зеленої рослинності і аквамаринних вод[51].

Мало хто чув про Коста Альмерію. Це, мабуть, найменш недооцінене узбережжя в Іспанії і приховує деякі з найкрасивіших природних пляжів. Багато з цих чудових бухт і пляжів для купання розташовані в природному заповіднику Кабо де Гата. Ця захищена територія становить понад 60 кілометрів берегової лінії, що характеризується величними скелями та багатим морським життям. Кабо-де-Гата є заповідником, що зберігає унікальні екосистеми, в яких існує вражаюче розмаїття флори і фауни, а також соляні, лагуни і скельні утворення вулканічного походження[51].

Якщо орендувати будинок для відпочинку в Альмерії , то необхідно провести свій день на Playa de Los Muertos. Цей природний пляж захоплюючий. Морські хвилі, що хитаються на ногах скель, є аквамариновими і кришталево чистими. До пляжу можна дістатися лише пішки, через складний доступ тут не знайдете ніяких зручностей або інфраструктури. Одним словом, це ідеальний пляж для тих, хто шукає конфіденційності та тісного контакту з природою. [51].

Playa de Mónsul також знаходиться в Кабо-де-Гата. Цей надзвичайно фотогенічний пляж розділений на дві невеликі затишні бухти, що лежать біля підніжжя великої дюни. Чіткість води приваблює любителів дайвінгу. Варто пам'ятати, що літні температури в Амлерії дуже високі, а пляж має гарний природний пейзаж, але не має жодної інфраструктури і барів. Варто запитися запасами і необхідними речами, щоб провести спокійний день, приймаючи сонячні ванни і засмагати. [51].

Кращі місця на півдні Іспанії, щоб провести час близько до природи

На півдні Іспанії знаходиться одне з найкрасивіших ландшафтних місць країни. Мальовничі пагорби, гірські хребти і небесні пляжі — ось як виглядає ця чудова земля. Він простягається від засніжених вершин Сьєрра-Невади до незайманих пляжів Коста де ла Луз. [51].

Національний парк Доньяна розташований у провінції Уельва, а деякі — до провінції Кадіс. Комплексний, захоплюючий лабіринт боліт, пляжів, озер і соснових лісів є національним багатством парку Доньяна. Водно-болотні угіддя є одним з найбільших місць існування птахів у Європі. У парку є широка мережа пішохідних та велосипедних стежок, і одним з найкращих способів вивчити це унікальне місце є поїздка на спину коня. Потрібно пам'ятати, що деякі маршрути національних парків доступні тільки з гідомзвести до мінімуму втручання людини в екосистему охоронних територій. Експедиція по парку — це справжня пригода для любителів природи, багата флора і фауна, а також

можливість побачити іберійський рис, що походить з південно-західної Європи, і нині є вимираючим видом. Цей чудовий хижак можна знайти тільки в цій частині Іспанії. [51].

Якщо ви зупинитеся в Касересі, відвідайте національний парк Монтрагюе. Цей район славиться тим, що є найкращим місцем для спостереження за птахами і милуватися чудовими пейзажами навколо. Вибирайте один з маршрутів і насолоджуйтеся чистим повітрям, пишною природою, тишею; Це прекрасна можливість відпочити. У парку є доісторичні картини з епохи міді, бронзи і заліза. Також у Естремадурі, в Касереса, ви побачите річку Тежу — найдовшу річку на Піренейському півострові. [51].

Мурсія має найбільшу морську лагуну (з солоною водою) в Європі — Мар Менор. Він відокремлений від Середземного моря косою Ла-Манга — смугою землі довжиною 22 км. Багаті екосистеми лагуни знаходяться під особливим наглядом, вважається найбільш захищеною частиною іспанського узбережжя. Грязьові та глинисті басейни в Ла Пунтіці славляться своїми цілющими властивостями, а м'який клімат дозволяє плавати майже цілий рік.

Активний відпочинок на півдні Іспанії

Якщо пригоди і адреналін є те, що ви шукаєте під час свят, ви не будете розчаровані, плануючи відпустку на півдні Іспанії. Тут Ви проведете фантастичні моменти, запланувавши подорож по горах, відвідуючи природні парки, гуляючи довгими піщаними пляжами, отримуючи каньйони і скелі. Тут кожен знайде щось для себе — від каньонінгу в Малазі до кайтсерфінгу на Коста де ла Луз. [51].

Готель Pico de la Veleta розташований у гірському масиві Сьєрра-Невада. Тут ви знайдете найдовшу дорогу в Європі, яка стала дуже популярною серед завзятих гірських велосипедистів. Це маршрут для досвідчених буїв, з 40-кілометровим підходом, вершина становить 3395 метрів, а загальна висота при підйомі — 2700 метрів. Найкращими місяцями для вирішення цієї проблеми є

травень, початок червня, кінець вересня і жовтень; рух менше, а дороги не сніг. У липні та серпні температура занадто висока, і поїздка буде неприємною. Парк Sierra Nevada є самим південним гірськолижним курортом у Європі і пропонує один з найдовших лижних сезонів у Європі. Зазвичай починається в кінці листопада і триває до початка травня. [51].

Є багато можливостей для походів на півдні Іспанії. Якщо ви орендуєте будинок відпочинку в Малазі, спробуйте виїзд і слідуйте по стежці Камініто-дель-Рей, яка в минулому була одним з найнебезпечніших маршрутів у світі. В даний час на стежку встановлені поручні, мости та сходи, які забезпечують вражаючий, повзучий, але безпечний досвід. Проходячи весь маршрут займає близько 4 годин, ви повинні зробити бронювання заздалегідь. Пам'ятайте, що це літо може бути особливо важким через спеку. Варто це мати на увазі. [51].

Кадіс — найкраще місце на півдні Іспанії для серферів і кайтсерфінгу. Розташування, довгі пляжі і сприятливі вітри роблять його ідеальним місцем для водних видів спорту. Ель-Пальмар в Вехере-де-ла-Фронтера відома як столиця серфінгу в Андалусії. Місце також популярне через розслаблюючу атмосферу і красиві, незаймані пейзажі. Довгий, вітряний пляж оточений барами та ресторанами. Ель Пальмар пропонує жваве нічне життя влітку, і серфери проводять свій час влітку. Цей епізод рекомендований для початківців, на пляжі є багато шкіл серфінгу. [51].

Пляж Лос-Ланс-де-Таріфа — ще один чудовий вибір для любителів водних видів спорту. Він розташований між Середземним морем і Атлантичним океаном. Сильні вітри створюють високі хвилі і залучають серферів з усього світу, використовуючи великі умови, які дає їм природа. Bateles Beach є прекрасним місцем для початківців серферів. Поблизу є кілька шкіл серфінгу, таких як Ocean Surf, де завжди можна знайти хорошого інструктора і перейти до хвиль. [51].

Playa de la Hierbabuena, яка також знаходиться в Кадісі, відома в основному серед професійних серферів, і тут проводяться багато змагань з серфінгу. Однак, перш ніж відправитися в Плайя-де-ла-Хербабуена, ви повинні перевірити прогноз погоди і силу вітру, тому що буває, що хвилі не достатньо великі, щоб бути на борту. Якщо умови сприятливі, пляж відразу ж заповнюється спортивними ентузіастами, кожен куточок якого кишить життям. Тут ви відчуєте справжній елемент Коста де ла Луз. [51].

Playa Valdevaqueros в Tarifa є інше місце ідеально підходить для віндсерфінгу та кайтсерфінгу. Розташування пляжу, який повністю розкритий, змушує дути сильні вітри. Влітку небо наповнюється безліччю барвистих повітряних зміїв. Плаваючи в морі, ви помітите, що повітряні змії летять у небі майже кожний раз, що підштовхує дошку і вентилятора кайтсерфінгу, що стоять на ньому. Якщо ви шукаєте спокійніше місце, відправляйтеся в обширні дюни Пунта Палома і відправляйтеся в західну частину пляжу, щоб поринути в лікувальну бруд. [51].

Відійшовши від Коста-де-ла-Луз і Коста-Тропіка — заховані між Салобреньєю і Мотрілем — тут розташована Плайя-де-Пунта-дель-Ріо . Хвилі сприяють серфінгу тут майже цілий рік і рідко перевищують півтора метра у висоту. Що робить це ідеальним місцем для відпочинку на півдні Іспанії для початківців і проміжних серферів. [51].

Андалусія стала популярним місцем для любителів каньйонінгу завдяки ідеальним природним умовам: численних, високих, гірських річок і ярів. Декорації, просто мрія для авантюристів. Найвідомішим місцем є річка Ріо-Верде в провінції Малага. Дивовижні види з смарагдово-зеленими басейнами з водою і кришталево чистими річками, що протікають через національний парк Сьєрра-де-Техеда, Альміяра і Альхама. Варто поїхати на пригодницьку зустріч в компанії суворих ландшафтів, повних крутих схилів, каньйонів, водоспадів і струмків, що створюють природні гірки. Каньйонінг — це не спорт для людей зі

слабкими нервами та проблемами серця. Експедиція може тривати весь день і вимагає великих фізичних зусиль. Хоча доступні коротші та простіші маршрути. [51].

Атракціон для всієї родини, що пропонує південна Іспанія, є байдарками в Нерха. Спокійні води Коста-дель-Соль забезпечують ідеальні умови для катання на каное, щоб зустріти пригоди і відкрити для себе дикий і незайманий пейзаж. Парусом на каное ви пройдете водоспади, відокремлені затоки і пляжі, до яких можна дістатися тільки по водних шляхах і таємних печерах. Рекомендується скористатися послугами гіда, який подбає про вашу безпеку і покаже приховані скарби природи. [51].

Найкращі місця для сімейного перебування на півдні Іспанії

Південна Іспанія є ідеальним місцем для сімейного відпочинку з величезним спектром атракціонів для дітей, з безпечними, чистими пляжами. Ви неодмінно проведете незабутній відпочинок, орендуючи будинок на узбережжі Коста-дель-Соль. [51].

Нерха колись був сонним рибальським містечком, але сьогодні він став одним з найпопулярніших місць відпочинку в провінції Малага. Місто славиться своїми незайманими пляжами, мальовничими бухтами та фантастичними пейзажами. Звичайно, ви можете провести день на пляжі, але для сімей, які люблять поїздки, активний відпочинок варто рекомендувати — річка Ріо-Чіллар. Діти будуть в захваті від плескання в дрібних струмках, стрибків у природні басейни скелі та купання у водоспадах. Відвідайте печери в Нерха і відвідайте археологічні знахідки, подивіться на картини, створені неандертальцями, і ввійдіть у печеру з найбільшою в світі колоною, утвореною поєднанням сталагмітів і сталактитів. Цей шедевр, створений рукою природи, увійшов до Книги рекордів Гіннеса. [51].

Ще одним чудовим місцем для сімей на півдні Іспанії є Бенальмадена, розташована на узбережжі Коста-дель-Соль. Готель Benalmadena пропонує безліч розваг для дітей. Охоронювані, чисті пляжі роблять вас відпочиваючими, а ваші діти безпечно грають на піску і плескаються на мілководді. [51].

Коніль-де-ла-Фронтера — це чарівне, андалузьке, біле місто з великою кількістю чистих і красивих пляжів з можливістю водних видів спорту. До всіх районів купання можна дістатися пішки, води Атлантичного океану тут спокійні і досить дрібні біля берега, що дає відчуття безпеки для наймолодших купальників. Історичний центр міста — лабіринт брукованих вулиць з ресторанами і тапас-барами на кожному куті, практично кожен кулінарний каприз може бути виконаний. [51].

Міські свята на півдні Іспанії

Південна Іспанія має багато чудових міст з багатою історією, з вражаючими пам'ятками та смачною кухнею. Багато національностей, які створили історію Піренейського півострова — римляни, євреї, маври — залишили свій слід на архітектурі, звичаях і культурі. Кращий спосіб познайомитися з історією Іспанії та її традицією — відвідати найбільші міста. [51].

Кордова — ідеальне місце, щоб поринути в минуле і познайомитися з історією країни. Прогуляйтеся по місту, сповненому романтичних двориків, скверів і пам'ятників на кожному куті вулиці. Найбільш характерним пам'ятником минулого є Мескіта. Будівля вражає своєю витонченістю, вражаючою структурою та 850 колонами, які можна побачити всередині. Ця Велика Мечеть є символом арабського панування, а потім християнського Реконкіста. Перейдіть містом з прогулянки так, щоб ви не пропустили найкрасивіші місця. Відкрийте для себе барвисті вулиці та яскраву історію Кордови. Відвідайте такі місця, як Пуенте-Романо, Старе місто, яке було вписано в список ЮНЕСКО, оточене стародавніми стінами з часів Римської

імперії, подивіться на старий єврейський квартал — лабіринт вузьких, брукованих вулиць і білих будинків. Найкращий час для відвідування Кордови — це травень, коли проходить знаменита Fiesta de Los Patios. Місто сповнене кольорів, і жителі відкривають свої двори, щоб туристи могли побачити красиво оформлені дворики, повні квітів і квіткових прикрас. [51].

Севілья є одним з найбільш відвідуваних міст Іспанії в останні роки, вона відома у першу чергу своєю культурою фламенко. Саме тут відбувається одне з найважливіших подій в іспанському календарі — Feria de Abril. Туристи приїжджають зі всього світу, щоб залишитися в Севільї і відчутти смак іспанської культури, традиції в кращому вигляді. Севілья має вражаючу архітектуру, яка є поєднанням трьох культур: християнської, арабської та єврейської. Обов'язково відвідайте найважливіші перлини історії, такі як вулиці старого єврейського кварталу Barrio de Santa Cruz. Гуляючи по Севільї, ви повинні зупинитися на площі Іспанії, звідки ви зможете насолодитися знаковим видом на місто. [51].

Хаен часто помилково пропускається під час подорожі на південь Іспанії. І варто відвідати це прекрасне місто, яке є квінтесенцією Андалусії. Тут ви будете задовольняти свій голод знаннями про історію та культуру Іспанії; Є багато місць, пам'ятників і музеїв для відвідування. Хаен також відомий своєю гастрономією, що славиться тим, що є «колискою оливкової олії». Оливкові гаї забезпечують більше половини загального виробництва оливкової олії в Іспанії та 20% світового попиту. Ви повинні відвідати мавританські лазні в цьому історичному місті, одному з останніх, що вижили в Іспанії. Прогуляйтеся по звивистих вулицях, помилуйтеся ренесансної архітектурою вражаючого собору і наздоганяйте навколишні бари, які часто пропонують безкоштовні закуски. [51].

Інше місце, де ви повинні зупинитися на півдні Іспанії, якщо вам сподобаються гастрономічні маршрути — це Херес-де-ла-Фронтера. Місто

славиться своїми табанками (традиційними шеррі барами) і конями. Це один з найважливіших міст Андалусії, пов'язаний з культурою фламенко. Ті, хто шукає багату культурну пропозицію на півдні Іспанії, повинні шукати відпочинок в Херес-де-ла-Фронтера. [51].

Відкрийте для себе романтичні площі, алеї та провулки, такі як Plaza de la Yebra. Ви будете вражені розкішною архітектурою і здивують незліченні бари, паби та ресторани. Спробуйте херес в місцевих бodegaх, скуштуйте неповторні і неповторні аромати легких і сухих вин «finos» і солодкі і темні «olorosos». Два місця з найкращою атмосферою — «Tabanco El Pasaje» і «Tabanco San Pablo». Ви не можете залишити Херес без відвідування району Сантьяго, циганського фламенко, який характеризується суворими, білими будинками і чарівними вулицями. [51].

Гранада — один з найпопулярніших міст Андалусії, розташований біля підніжжя Сьєрра-Невади. Ніхто не залишить тут розчарування. Велика чарівність Гранаді пов'язана з поєднанням чудової архітектури, культурної спадщини, насиченого нічного життя і духу андалузської традиції. Безсумнівно, найбільш характерною пам'яткою міста є палац Альгамбра від арабського панування на півострові. Прогулянка по місту відкриє вам неймовірну різноманітність кожного району, що є результатом бурхливої та цікавої історії Гранаді та культурних впливів різних національностей; від Реалехо — єврейський квартал на вузькій вулиці Албайсин, повні ринків і кафе. [51].

Один з кращих періодів перебування в Гранаді — Страсний тиждень (Semana Santa). Емоції, які супроводжують це свято, є унікальними. Це справжнє релігійне видовище, воно рухається і зачаровує, що приваблює тисячі туристів щороку, приїжджаючи особливо, щоб побачити святкування Страсного тижня і знаменитих процесій. Ви не можете пропустити шоу фламенко в районі Сакроменте, де цигани представляють справжнє шоу в печерах. [51].

Нічне життя на півдні Іспанії

Якщо ви шукаєте електричну атмосферу в найкращих пляжних клубах міста Марбелья або жвавому нічному житті Гранади, під час літніх канікул на півдні Іспанії ви знайдете безліч можливостей для вечірок. [51].

Партійна сцена в Марбеллі славиться серед туристів, які шукають гарний час. Саме тому місто вважається найпопулярнішим місцем в Європі за організацію курячих та оленячих вечірок. Цей приморський курорт пропонує розваги для всіх, незалежно від того, чи хочете ви пити шампанське в одному з ексклюзивних барів побережжя, спробувати тапас у традиційному винному барі або пограти з багатими і відомими в Пуерто Банусі. [51].

Події починаються вже протягом дня, відомої як знаменита вечірка у Марбелі. Деякі з найкращих місць — пляж Ніккі, пляж Funky Buddha і La Sala на березі моря, всі вони розташовані на пляжі в Марбельї. Це ідеальне місце, щоб поніжитися на сонці, послухати музику, розслабитися під звуки найпопулярніших творів, які пропонує нам ді-джей. Це місця, де відбуваються події протягом усього літа, але варто перевірити календар перед поїздкою, оскільки ці події часто бронюються. [51].

У Марбельї є самі ексклюзивні та найдорожчі бари в світі. Якщо ви зупинитеся в Пуерто Банус, то ви будете поблизу найрозкішніших місць, таких як Сім, де розміщені найбагатші гості і найвідоміші знаменитості. Ла Сала вважається місцем, де є найбільш популярні столи в Марбельї, звідки відкривається панорамний вид на Пуерто Банус. Якщо цей тип барів не є вашим кліматом, Марбелья повинна запропонувати вечірки, які задовольнять будь-який смак. Щоб випити коктейль, завітайте до коктейль-бару «Астрал» у Пуерто Банус або коктейль-барі Varrosso Cafe на Пасео Марітіму; і якщо ви шукаєте гучну вечірку, приєднайтеся до «craic» на The Hogans Stand або The Claddagh Irish. [51].

Старе місто Марбелья часто затьмарюється пишністю Пуерто Бануса, але тут, у Старому місті, можна відчутти атмосферу та традиції Андалусії. З мальовничими квадратами, традиційними винними барами та тапас-барами, ви можете відчутти справжнє іспанське нічне життя. Якщо ви орендуєте будинок відпочинку у Старому місті Марбелья, забронюйте столик у El Patio de Mariscal, це місце більше 200 років, або в Bodegas La Venecia-La Fontanilla — повний андалузський шарм, з великим меню традиційних тапас. [51].

Найбільш захоплююче нічне життя на півдні Іспанії відбувається в найгарячіших клубах Марбельї. Ці клуби славляться наявністю найбільших зірок, мають строгий код одягу і високі збори за вхід і напої. Тим не менш, ви завжди знайдете тут найкращих ді-джеїв, які створюють вібраційну енергію, що гарантує найкращу партію. Серед кращих з цих клубів — Олівія Валер, Пангея та Аква Міст. [51].

Якщо ви зупинитеся в Tarifa, ви будете мати дивовижний відпочинок на пляжах божественного міста, яскравої і позитивної енергії. Це місце цвіте в літній сезон, і атмосфера сприяє відпочинку відпочинку. Центр міста — лабіринт побілених будинків, повних бутіків, що продають вироби ручної роботи. Вночі ви обов'язково знайдете велику вечірку. Почніть вечір з дегустації смачних тапасів, таких як «almadraba red tuna» у El Lola. Потім поїхали випити в одному з кращих барів Таріфи, таких як La Diosa, а потім танцювати всю ніч у клубі на терасі, наприклад, в La Ruina. [51].

Гранада — місто, відоме своєю культурою та традиціями, але також тут є багатий фанат, коли йдеться про вибір місць і клубів для нічного вечірки. Тапас-бари та паби розкидані по центральних вулицях міста. Багаті нічні місця тут вписані в клімат міста. Зустрічі в Гранаді базуються на вечірніх зустрічах з друзями на тапас і каньяс (невелике пиво). Це одне з небагатьох місць в Іспанії, де ви можете отримати безкоштовний тапас при замовленні напою. [51].

Якщо ви йдете від центру міста, ви знайдете Calle Pedro Antonio de Alarcón. Ціни в барах нижче, і тут подають чудові тапаси, деякі з них — невеликі твори мистецтва. Це популярний регіон серед місцевих жителів, а також популярний серед студентського співтовариства. За декілька хвилин ходьби від готелю розташована вулиця Лимон Рок на вулиці Калле Монтальбан — інше місце зі смачними тапас та живою музикою, розташованими в будівлі 17 століття. [51].

Нічне життя на півдні Іспанії починається набагато пізніше. Ви відчуете атмосферу фієсто-групи після 10 вечора, а часто лише близько півночі. Після тапас і декількох сортів пива, продовжуйте вечір, що прямує до Calle Ángel Ganivet. Supersonic є ідеальним місцем для прослуховування прохолодної музики в розслаблюючій атмосфері, потягуючи коктейль. Паб Ganivet 13 — це більше клуб, ніж бар, але ви не могли б стати краще, якщо ви любите танцювати на старих іспанських хітах, або старі англійські пісні. Також на вулиці Calle San Matías ви знайдете багато хороших барів, ми рекомендуємо Check-In і Loop Bar & Records. [51].

Якщо ви хочете потанцювати, то вибирайте один з кращих клубів у Гранаді — Mee- West в Centro Comercial Neptuno або Discoteca Aliatar на Calle Recogidas. Ці місця, які мають свої права, коли мова йде про одяг, ви повинні суворо дотримуватися місцевих норм. Це місце починає поповнюватися лише до двох годин ранку. [51].

Від дюн Кадіса до пагорбів і гір Сьєрра-Невади на півдні Іспанії є свято, яке відповідає всім смакам і бюджетам. Відвідайте вечірку Коста-дель-Соль, відкрийте для себе приголомшливу природу та пориньте у справжню культуру Андалусії. [51].

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІВДЕННОЇ ІСПАНІЇ

2.1. Історико-культурна спадщина Південної Іспанії як складова розвитку туризму

Королівство Іспанії як країна з багатовіковим історичним досвідом, яка бачила епохи розквіту і занепаду декількох могутніх держав. Значимості культурної спадщини Іспанії красномовно говорить вже той факт, що ряд історичних пам'яток занесено в список світових визначних пам'яток ЮНЕСКО. Іспанія пережила період Римського панування, про що свідчать римські акведуки, елементи античних театрів та арен, сторожові вежі та оборонні споруди. Значний слід в культурі півострова залишили араби, чиє панування тривало майже вісім століть, починаючи з VIII століття нашої ери. Найбільш стародавні пам'ятники культури на території Іспанії відносяться до епохи палеоліту. Це наскальні малюнки на стінах печери Альтаміра недалеко від Кантабрійського міста Сантільяна-дель-Мари. Від архітектури Іберів (стародавні племена, що населяли Піренейський півострів в I тисячолітті до н.е.) залишилися руїни велетенських кам'яних стін в Таррагоні. Про римлян в Іспанії нагадують головним чином цивільні споруди - водопроводи, мости, акведуки, амфітеатри, арки. Чудово зберігся один з римських мостів - Алькантара на річці Тахо. [13]

Міст має шість арок і посередині тріумфальна арка. Величні руїни римських амфітеатрів в Меріде і Сагунто на 6000 глядачів і арки в Медісанелі і Барі, побудовані в 107-102 роках до н.е. Світову популярність здобули палац Альгамбра в Гранаді, мечеть в Кордові, мінарет Ла-Хиральда в Севільї. З Франції до Іспанії прийшли романський і готичний архітектурні стилі. Перші романські церкви були побудовані в Каталонії і уздовж шляху до святинь Сантьяго-де-Компостела. Готика прийшла до Іспанії в кінці XII століття. Вона

характеризується стрілочастими арками, завдяки яким зведення стали вищими, а вікна - ширше, зовнішніми опорами (контрфорсами), які прийняли на себе вагу зведень. Пізня готика відрізняється багатством кам'яного різьбленого орнаменту. Мавританські майстри, що залишилися в Іспанії, створили особливий змішаний християнсько-мусульманський стиль мудехар, що відрізнявся розвиненою декоративністю. Характерним прикладом готичного іспанського собору є собор XIII століття в Леоні.

Іспанія прославилася архітектурою епохи модерну, столицею якої по праву вважається Барселона. Каталонські архітектори - і, перш за все, Антоніо Гауді, створили власну неповторну мову форм, в якій до цих пір знаходять натхнення архітектори країн Старого і Нового світа. Одним з найвідоміших творінь Гауді є Будинок Мила (Каса Мила) в Барселоні. [13]

У Іспанії збереглися численні середньовічні замки - парадори, в даний час зазвичай використовувані як готелі. Більшість парадор розташовуються в живописних, тихих і затишних куточках і надають прекрасні можливості як для відпочинку, так і для роботи. Зараз це цілий комплекс будівель і споруд, що поєднують строгі архітектурні лінії з сучасним інтер'єром номерів. Величезний інтерес представляє народна архітектура Іспанії, традиції якої сильно розрізняються в різних областях країни.

Ця сонячна країна уміє дивувати гостей. Вона дивовижної і багатолікої культури, що увібрала в себе безліч різних світів і стилів. Кожен куточок Іспанії представляє своєрідну мозаїку культурно-історичних пам'ятників, включених в міжнародний список пам'ятників Надбаня Людства.

Станом на 2010 р. 41 природну та культурноісторичну пам'ятку, що знаходяться на території Іспанії, включено до списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО, 16 з яких визнані шедеврами, і 4 природними феноменами виняткової краси та естетичної важливості.

Туристів з усього світу захоплюють природні об'єкти (вершина Монте-Пердідо), національні парки Ордеса в Піренеях, Національний парк Гарахонай, «Торкаль» в Антекері, Айгуес-Тортес-іЛаго-Сан-Маурісіо, озеро Санабрія, лагуни Руідера. Цікавинкою Іспанії є також вулканічний ландшафт та незвичайна природа Канарських островів, а особливо острів Тенеріф, на якому знаходиться вулкан Тейде – це найвища точка Іспанії. Останнім часом набуває поширення також і зелений туризм в Іспанії (відпочинок в сільській місцевості). Це напрями для подальшої популяризації туризму в Іспанії. [8, с. 205]

Відомим історично-культурними пам'ятками Південної Іспанії також є: палац Альгамбра в Гранаді, мечеть-собор Мескіта в Кордові, палац Ескоріал біля гори Сьєрра-де-Гвадаррама, севільський кафедральний собор та вежа Хиральда в Севільї. [8, с. 205].

2.2. Особливості розвитку готельного господарства Південної Іспанії

Готельна індустрія Іспанії достатньо розвинена. Вона представлена об'єктами різного класу й різними формами власності. В результаті розвитку готельного господарства було створено кілька видів житла – готелі, парадори, пансіони, апартамент-готелі, квартири, кемпінги та курорти. Між собою вони мають відмінності цінової політики, за місцем розташування та якістю надання послуг.

Особливість готельної бази країни полягає в тому, що всі заклади готельного типу мають досить високу стандартизацію і рівень обслуговування, тому тут навіть готелі 3-х зірковим найменуванням пропонують набагато якісніший сервіс, ніж, наприклад, в готелях Туреччини та Єгипту. [14]

Типи готелів в Іспанії:

- Хостел (Hostal) - міні-готель, як правило, для однієї сім'ї. Комфортний і затишний готель з мінімальною інфраструктурою. Господарі зазвичай проживають в ньому ж.
- Пансіон (Pension) - домашній готель; найчастіше є звичайною квартирою і будинком, переобладнаними для використання в якості туристичного житла, в зв'язку з чим, ванна кімната зазвичай одна на кілька кімнат.
- Апартогетель (Aparthotel) - об'єднує в собі властивості апартаментів і готелю. Йдеться про готелі, номери в якій є окремі апартаменти з кухнею. Сам Апарт-готель має реєстрацію, як звичайний готель.
- Каса Рураль (Casa Rural) - буквально «сільський будинок». Готель домашнього типу, як правило, оформлений в іспанському стилі і розташований або в невеликому містечку, або в мальовничій природного місцевості.

- Парадор (Parador) - готель, обладнаний в старовинному замку або палаці.
- Готель (Hotel) - класичний готель з розвинуеною внутрішньою інфраструктурою і безліччю сервісів для туристів.
- Кемпінг (Camping) - табір з місцями для наметів або невеликими будиночками (cabaña).
- Альбергом (Albergue) - готелі або невеликі будиночки, призначені для любителів пішого туризму і паломників. [14, с. 62-63]

Невід'ємною частиною готелів є табличка біля входу в будівлю. Вона вказує на групу та категорію. Знак готелю виконаний з металу у формі прямокутника, де на синьому тлі вказується кількість зірок, яке повинно відповідати присвоєній категорії. Позолочені зірки призначені для готелів та готелів-квартир, а срібні - для міні-готелів та пансіонатів. Категорія житла та його тип повинні бути вказані у рахунках та квитанціях, рекламі, засобах масової інформації.

Враховуючи критерії, іспанська офіційна система також встановлює додаткову класифікацію та вимоги щодо розміщення залежно від місця розташування та сезонних робіт: розташування на пляжі, в горах, на вокзалах, залежно від сезонного режиму роботи, з громадським харчуванням та мотелями. Рекламно-інформаційні матеріали надають додаткову інформацію про розміщення, що підпадає до цих додаткових категорій - відстань від моря, мінімальна висота над рівнем моря, особливості готелів у горах.

Завдяки розширенню готельного господарства та збільшенню кількості туристів, розміщення набуває нетипових форм, архітектурних та дизайнерських особливостей. Для цього використовують образні та стилістичні рішення, форми, матеріали та кольори.

Один з таких варіантів - готель Cabanes Als Arbes. Він розташований у горах Монтені, що на півдні, недалеко від Барселони. Цей готель унікальний, складається з десяти хатин, побудованих на деревах. Вони обладнані для відпочинку. Кожна кімната - десять метрів. [14]

Готель Enfrente Arte розташований у маленькому містечку Ронда. Готель прикрашений оригінальними творами мистецтва та історичними пам'ятками. Цей дизайн готелю поєднує в собі поєднання традиційного та сучасного мистецтва. У цьому готелі є номери, присвячені Майклу Джексону, шини та дошки для серфінгу. Вони є невід'ємною частиною сучасних інтер'єрів.

Готель Marques de Riscal - один з найекзотичніших винних готелів Південної Іспанії. Будівля готелю виконана у футуристичному стилі з металевими смужками. Також є золоті та срібні конструкції, виготовлені з пляшок вина Ріоха. [14]

Silken Puerta America розташований у південному Мадриді та має футуристичний дизайн. Використання червоного пластику, чорного мармуру та класичних панелей з дерева відрізняє його від інших приміщень. [14]

Туристична інфраструктура Південної Іспанії розвинена і має якість та різноманітність. За даними іспанського Національного інституту туризму, в Іспанії розташовано понад 11 000 готелів, з яких 1872 - чотири- і п'ятизіркові готелі. Вони складають близько 16% усіх іспанських готелів і майже третину від загальної кількості проживань. 144 тисячі працівників працюють у цьому секторі. Загалом загальна кількість проживань в Іспанії становить 1,04 млн., з них 86% належать [14]

Балеарські острови південної Іспанії пропонують найбільшу кількість місць (301957). Близько 58,8 тис. туристів, ресторанів та 226 тис. барів, 172 поля для гольфу, 27 гірськолижних курортів, 226 спортивних портів для вітрильного спорту. Туристів обслуговують 2992 туристичні агенції з філіями. [14]

Sol Melia - лідируюча готельна група Іспанії, що володіє понад 230 готелями в 30 країнах. Компанія займає одне з провідних місць у світі та працює на всіх великих курортах світу. На півдні Іспанії, а саме в Андалусії, це є такі міста, як Торремолінос та Коста-дель-Соль. [14]

Державної класифікації готелів в Іспанії немає. Кожен регіон вирішує це питання на місцевому рівні. Різниця між регіонами невелика, загального все ж більше. Кожне житло повинно бути обладнане системою пожежної безпеки та звуковою сигналізацією. Прайс-лист на послуги повинен бути опублікований на чільному місці. Нижче наведені мінімальні вимоги до кожного рівня. [14]

1-зірковий готель. Двомісний номер - від 12 кв., одномісний - від 7 кв. Ванна кімната - від 3,5 кв. Центральне опалення. Якщо будівля має кілька поверхів, ліфт повинен працювати.

2-зірковий готель. Двомісний номер - від 14 квадратних метрів, одномісний - від 7 квадратних метрів. У номері повинен бути телефон. Кондиціонер повинен працювати в громадських місцях. У готелі може бути бар. Має бути можливість залишити цінні речі в сейфі.

3-зірковий готель. Двомісний номер - від 15 квадратних метрів, одномісний - від 8 квадратних метрів. Ванна кімната - від 4 кв.

4-зірковий готель. Двомісний номер - від 16 квадратних метрів, одномісний - від 9 квадратних метрів. Ванна кімната - від 4,5 кв. У приміщенні повинен бути кондиціонер, швидше за все там буде сейф.

5-зіркою готель. Двомісний номер - від 17 квадратних метрів, одномісний - від 10 квадратних метрів, санвузол - від 5 квадратних метрів. В Іспанії є як пляжні курорти з широким спектром відпочинку, так і міські готелі (від дорогих готелів до молодіжних хостелів). Кемпінги, обладнані біля водойм та гір, ідеально підходять для відпочинку на свіжому повітрі.

За даними журналу Forbes Traveller, п'ять іспанських готелів включені до списку 400 найкращих готелів світу. [39]

Перша п'ятірка Іспанії складається з готелів Arts and Claris у Барселоні, Альфонсо XIII у Севільї, La Residencia на Майорці та Ritz у Мадриді. Кожен з готелів, згідно з рейтингом Forbes, оцінювався 79 експертами. Вони врахували майже все: пропоновані послуги, номери, їжу, розваги тощо. У готелі Arts в Барселоні експертам сподобалась його архітектура та те, як були обладнані номери. Готель Claris здивував своїм особливим затишком, який все ще розташований у центрі Барселони, та є досить комфортним для гостей. [39]

Готель Ritz просто ідеальний з оцінок експертів. 5-зірковий готель пропонує гостям відмінне обслуговування та елегантні номери[39].

La Residencia на Майорці оцінять вищі класи, оскільки готель розташований на північ від острова, відомий своєю системою безпеки та недоступний для журналістів. Персонал гарантує "зіркам" та високим гостям абсолютний спокій. Готель Alfonso XIII в Севільї по праву є одним з найкращих в Європі. Головну роль відіграє його архітектура, саме поєднання таких відомих стилів, як бароко, мудехар та кастильський[23].

2.3. Аналіз ринку сучасних туристичних послуг та види відпочинку в Південній Іспанії

Південь сонячної Іспанії насичений всіма видами відпочинку: активний, пляжний, гастрономічний, рекреаційний, сімейний, оздоровчий, культурно-пізнавальний, етнічний, паломницький, екскурсійний, гірський. Однією з головних особливостей є поєднання пляжного відпочинку з різними формами екскурсій та розваг.

У територіальній структурі туристичної індустрії Іспанії розташовано кілька великих рекреаційних районів і центрів. Уздовж берегів Південної Іспанії суцільний ланцюжком тягнуться приморські курорти, групуючи в кілька основних курортних зон. [13, с. 106-109]

Коста-Бланка («білий берег»)

Розташовується в автономній області Валенсія. Це найпопулярніший курорт у зарубіжних туристів. Серед курортів Іспанії Коста-Бланка є рекордсменом за кількістю «блакитних прапорів», які присуджуються Європейським Союзом за чистоту води і пляжів. [48]

Найбільший курортний центр - місто Бенідорм.

Тут знаходяться парки: водні атракціони, морських і екзотичних тварин, розваг (Terra Mitica) - єдиний в Європі, присвячений історії та культурі древніх цивілізацій Середземномор'я. Крім морського відпочинку Валенсія має можливості для культурно-пізнавальної туристської діяльності - відвідування арабської фортеці, католицьких храмів, фестивалю «хабанери» (серпень), водоспадів, природного заповідника, дендрарію, екскурсії в столицю області Валенсію. [48]

Коста-дель-Соль («сонячний берег»)

Знаходиться в Андалусії, займаючи 1/5 частину її берегової лінії. Основні курортні центри: Малага, Торремолінос, Бенальмадена, Фуенхирола, Марбелья, Есепона. [48]

Коста-де-ла-Лус («світлий берег»)

Розташовується на атлантичному узбережжі Андалусії, основний центр - Кадіс (закладений фінікійцями 3 тис. Років тому). Крім купального і пляжного відпочинку, є умови для віндсерфінгу (в 1998 р тут проходив чемпіонат світу). Екскурсійні програми подорожей по Андалусії передбачають відвідування Севільї, Гранади, Кордови, Ронди, Малаги. [48]

Мадрид

Столиця Іспанії, економічний, і культурний центр країни, з розвиненим культурно-пізнавальним та паломницьким видами туризму, славиться своєю архітектурою, місто по праву називають музеєм під відкритим небом: собори, храми, католицькі церкви, будівлі в стилі бароко, незліченні галереї і виставки сучасного мистецтва - все це тут представлено у великому обсязі. [48]

Валенсія

Один з найдинамічніших міст Іспанії, де досить розвинений гірський, етнічний (блошині ринки) та пляжний туризм. Старий центр Валенсії - змішання культурних і архітектурних стилів, що нагадує про багату історію міста. До речі в Валенсії вперше приготували паелью, і тут дуже хороші пляжі. [48]

Гранада

Приголомшливе південне місто в іспанській Андалусії, оточене сніжними шапками гір Сьєрра-Невади. Серед туристів Гранада знаменита своїми історичними і архітектурними пам'ятниками - спадщиною мавританської епохи, зразками готики і ренесансу. Найвідоміший серед них - архітектурний ансамбль Альгамбра. Вражаючі палаци і сади Альгамбри були оголошені об'єктом

Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Розташоване в місті Гранада, це місце в 2013 році вітало 2315017 відвідувачів. [48]

Коли люди думають про Гранаду як провінцію, рідко хто уявляє пляжі. Проте, Коста-Тропикаль є середземноморською береговою лінією Гранади, що охоплює всього 19 км, де красу гір видно з узбережжя. Коста-Тропикаль залишається досить недоторканим, сільським іспанським узбережжям, яке є сусідом з поживленим Коста-дель-Соль. Одним з міст, які можна відвідати на Коста-Тропикаль, є Альмуньєкар. У цьому місті можна насолодитися субтропічним кліматом і ніжитися в бірюзових водах або ж відправитися на прогулянку по місту, покуштувавши типову кухню міста, свіжу рибу і тропічні фрукти. [48]

Малага

Місто на півдні Іспанії, в Андалусії. Історично місто розвивалося як торговий центр і порт, що і визначило його архітектурний вигляд: в Малазі дуже небагато будівель, що представляють історичний інтерес. У місті є власна фортеця або Алькасаба і вражаючий римський амфітеатр. Види з Алькасаба на узбережжі і порт - варті того. Коли Ви гуляєте по центру міста, Ви можете помітити людей, що продають білі квіти жасмину. Відомі серед місцевих як «biznagas», вони роблять незвичайні подарунки, які можна забрати додому. Калле Ларіос, головна торгова вулиця, і бар Ріпрі - обов'язково місце до відвідування для будь-якого туриста в Малазі. [48]

У провінції Малага знаходиться ще одна з найбільш вражаючих визначних пам'яток Іспанії - королівська стежка Камініто-дель-Рей. Вона проходить уздовж вузької ущелини (точно не для людей зі слабкими нервами), але вражаючі пейзажі варті того, і висота не перешкода.

Кадіз

Найстаріше місто південно-західної Іспанії, в ньому проводиться знаменитий карнавал.

Кордова

Знаменита своїм барвистим фестивалем патіо або «битвою квітів» навесні, Кордова - по праву є ще однією визначною пам'яткою Андалусії. Велика Мечеть ('Mezquita') Кордови - одне з найкрасивіших будівель у світі. [48]

Херес-де-ла-Фронтьера

Прекрасне андалузійське місто. Херес - столиця фламенко, розведення коней і виноробства. У Хересі і в Ель-Пуерто-де-Санта-Марія є кілька виноробів, які пропонують невеликі тури і дегустації. [48]

Культура вина і шеррі в Хересі також відбивається і в гастрономії. Місцева дичину і риба маринуються в Хересі, тому виходять багаті, насичені і смачні страви. Одне з них - обсмажені артишоки з креветками, петрушкою і хересом.

Провінція Херес також відома своєю відданістю в збереженні спадкових здібностей Андалузії - коней, тому тут підтримують традиційний стиль верхової їзди - бароко. Ви можете відправитися в Королівську школу верхової їзди, щоб взяти пару уроків або подивитися такі шоу, як «Як танцюють андалузійські коні», кінний балет з типовою іспанською музикою. [48]

Севілья

Прекрасне зелене місто, де знаходиться третій в світі за величиною собор. Головні пам'ятки міста, які варто відвідати: Кафедральний собор Севільї з його знаменитої Хиральдо, Алькасар і Генеральний архів Індії. Ці три будівлі включені в список ЮНЕСКО. Площа Іспанії, Парк Марії-Луїзи околиці Триани також рекомендовано для відвідування. [48]

Леон

Південне місто Іспанії колись було римською колонією, тут прекрасні пам'ятники, хороша їжа. [48]

Атлантичне узбережжя

Славиться гарними умовами для дайвінгу та серфінгу.

Уельва

Провінція на півдні Іспанії, де розташований Національний парк Доньяна - рай для орнітологів і просто любителів поспостерігати за птахами, найбільший в своєму роді в Іспанії. Цей парк є ще одним об'єктом, включеним до списку ЮНЕСКО. З великою кількістю охоронюваних птахів на його території є всі шанси поспостерігати за цими прекрасними створіннями в красивому природному оточенні. [48]

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В ПІВДЕННІЙ ІСПАНІЇ

3.1. Проблеми розвитку міжнародного туризму в Південній Іспанії

Європейське Середземномор'я – один із найбільш популярних і відвідуваних туристичних районів світу. Тривалий часовий період із м'якими, комфортними для відпочинку погодно-кліматичними характеристиками, тепле море зі зручними пляжами, ландшафтне і природне біологічне різноманіття, розвинута транспортна і туристична інфра-структура та давні традиції гостинності, надзвичайно багата культурна спадщина перетворили Південну Європу на "мекку" міжнародного туризму. Провідною туристичною державою району є Іспанія, яку щороку відвідують до 60 млн. туристів[47, с.32].

Геотуристичне положення країни напрочуд вигідне. Вона має вихід до узбережжя теплих морів, розташовується у безпосередній близькості від головних споживчих туристичних ринків на території з ландшафтним різноманіттям і комфортними погодно-кліматичними характеристиками, які притаманні для значної частини території країни протягом більшої половини року. До специфічних рис геотуристичного положення Іспанії належить наявність двох міст на території Африки та острівних територій, природні умови яких дозволяють ціло-річно розвивати пляжно-купальний відпочинок. Королівство володіє унікальною культурною спадщиною, яка стала наслідком тривалої взаємодії християнського й ісламського світів. Іспанія багата на природні, суспільні і подієві туристичні ресурси[47, с.33].

На території країни виділяються три типи клімату: помірний морський на північному заході і півночі з помірними температурами і рясними опадами протягом усього року; середземноморський на півдні й узбережжі Середземного моря з м'якими вологими зимами та спекотним сухим літом;

континентальний пояс у внутрішніх районах країни з прохолодними зимами і теплим сухим літом. Середня річна кількість опадів коливається від 1 600 мм на північному заході і західних схилах Піренеїв до 250 мм на Арагонському плато і в Ла- Манчі. Більше половини території Іспанії щорічно отримує менше 500 мм опадів за рік і лише приблизно 20 % – понад 1 000 мм[47, с.34].

Купальний сезон при температурі води вище $+18^{\circ}\text{C}$ на більшості курортів країни триває з травня до жовтня-листопада. При цьому пересічна температура води поблизу північного узбережжя Іспанії у найбільш холодну пору року не опускається нижче $+12^{\circ}\text{C}$, а поблизу південного – нижче $+13^{\circ}\text{C}$.

Головний осередок природних туристичних ресурсів Іспанії – середземноморське узбережжя та острови. Середземноморське узбережжя включає відомі курортні зони: Коста Брава, Костадель Ма-ресме, Костадель Гарраф, Коста Даурада, Коста Азаар, Коста Бланка, Костадель Соль. Виділяється також острівна частина, в яку входять Майорка, Ібіса, Гран Канарья, Тенеріфе[47, с.36].

Іспанія, з точки зору міжнародних туристичних прибуттів є другою улюбленою країною для відпочинку після Франції, з часткою світового ринку близько 7%. Туристичний сектор має високу частку ВВП, що й сприяє розвитку економіки в Іспанії. Південна Іспанія має високий приріст іноземних туристів (2006 рік – 59% туристичних прибуттів). Найрозвиненіші туристичні райони країни знаходяться недалеко від Середземного моря. Найбільш туристичними районами з розвиненим міжнародним туризмом в Південній Іспанії є: Андалусія та Валенсія. За даними іспанського уряду, на ці регіони припадає понад 80% міжнародних туристичних прибуттів. Ці туристичні напрямки можуть страждати від частого жаркого клімату, що відлякує приморських туристів у важливий високий сезон. Також спостерігалися проблеми з водопостачанням, зокрема зрошення відіграє важливу роль на півдні Іспанії.

Іспанський материк страждає від зміни клімату. Згідно з оінкою синоптиків, температура на Півдні Іспанії зростає більш різко, ніж в інших ругіонах, які межують з Середземним морем. Хоча в Андалусії зокрема є багато альтернативних пам'яток та приморських свят (Сьєрра-Невада, Гранада, Севілья), врешті-решт, успіх туризму в усьому іспанському прибережному регіоні заснований на пляжному туризмі. [45]

Розвиток туризму є одним із інструментів підвищення рівня життя населення, розвиток транспорту, інфраструктури, який стимулює вкладення інвестицій в інфраструктуру (аеропорт, морські порти, дороги та т.п.). Для економічного розвитку країни - це поповнення державного бюджету, створення додаткових робочих місць, зростання престижних країн, розвиток інфраструктури. У той час, коли туризм показує негативне вплив на оточуючу середу, підкреслює це додаткові відходи, мусор, загрозливі повітря, шум та інші фактори, які впливають на здоров'я місцевого населення. [51]

Отже, аналізуючи стан та розвиток туристично-рекреаційного потенціалу Іспанії за останні роки, необхідно зазначити, що переглянувши державну політику в сфері туризму, вона зміцнила свої позиції на світовому туристичному ринку і стала одним із головних туристичних центрів світу.

3.2. Перспективи розвитку нових напрямків туризму в Південній Іспанії згідно із стандартами Європейського Союзу

Туризм є міжгалузеву сферою економіки, що охоплює не лише засоби розміщення, але і транспорт, зв'язок, індустрію харчування, розваг і багато іншого. Значення туризму для економіки країни пов'язане передусім з тими перевагами, які він приносить за умови успішного розвитку. Передусім – це зростання робочих місць. Іншою важливою перевагою є мультиплікативний ефект від туризму, тобто його вплив на розвиток суміжних галузей економіки. Третя перевага – зростання податкових надходжень до бюджетів усіх рівнів.

Іспанія – це країна дивної і багатолікої культури, що увібрала в себе безліч різних цивілізацій і стилів. Кожен її куточок представляє своєрідну мозаїку культурно- історичних пам'яток, включених в міжнародний список пам'ятників Надбаня Людства. Таким чином, Іспанія може запропонувати туристові поєднання природного і кліматичного багатства, історичної і археологічної спадщини, культурної і гастрономічної різноманітності, доступного і якісного сервісу, комфортного відчуття бути на відпочинку[47].

Серед основних причин, що обумовлюють вибір Іспанії, як країни відвідування, виділяють: помірні ціни, інтерес до культури і традицій, бажання краще пізнати іспанський народ, покупки, бізнес, високий рівень обслуговування, іспанська кухня тощо. Туризм в Іспанії, як вигідна і високоприбуткова галузь, справляє суттєвий вплив на економіку країни. Завдяки туризму, змінилися пріоритети в багатьох сферах народного господарства, рівень життя населення[48].

Активний розвиток туризму в Іспанії відноситься до кінця 50-х рр. ХХ століття. У п'ятдесятих роках минулого століття терміново постала необхідність заповнити нішу недорогих і якісних туристичних послуг для середнього класу європейців. Невисокий рівень апартаментів для проживання, прості національні

страви та необлаштованість пляжів занадто швидко розчарувала потенційних туристів. Це послугувало хорошим стимулом для того, щоб в наступні декілька десятиліть з'явилися досить цивілізовані курорти з розвинутою інфраструктурою, які нині приносять досить відчутний дохід Іспанії. Питаннями розвитку туристичної сфери при франкістському режимі займалося Міністерство інформації і туризму, створене в 1951 р. [47].

Економічний бум 60-х років в країні зміцнив позиції «нової» іспанської буржуазії, але одночасно посилив її невдоволення економічною політикою режиму Ф. Франко. Підприємлива частина іспанської буржуазії жадала реформ. У цих умовах уряд детермінував розвиток іспанської економіки за допомогою затвердження «Плану стабілізації» (1959 р.). Економічний розвиток був заснований на промисловості і на туризмі «сонця і пляжу»[47].

У 1962 р. був створений «Інститут туристичних досліджень», а розвиток туризму «сонця і пляжу» реалізовувався за допомогою закону про «Центри і зони туристичного національного інтересу» (1963 р.). Закон був націлений на залучення іноземних туристів до тих місць іспанського узбережжя, у яких були створені «спеціальні умови для привабливості і зміцнення туризму». Для цього, уряд ініціював будівництво необхідних інфраструктур на берегах. Була скасована існуюча система максимальних цін на туристичні послуги і введено вільне ціноутворення (з тією умовою, що клієнт знав заздалегідь ціну, яку йому запропонують). Були визначені мінімальні вимоги для користування знаками якості (від 1 до 5 зірок для готелів, «вилок» для ресторанів), іспанська валюта почали вільно конвертуватися, при цьому її курс (як завжди в бідних країнах) встановився на такому рівні, що іспанські ціни виявилися для іноземців дуже низькими. Крім того, була розпочата активна реклама в розвинених європейських країнах в роки їх економічного піднесення, що викликало туристичний бум в Іспанії. Так Іспанія зайняла місце першої туристичної держави[48].

За короткий термін їй вдалося зробити стрімкий ривок і увійти в число провідних туристичних країн світу. Після смерті засновника авторитарного режиму Ф. Франка в листопаді в 1975 р. в Іспанії почалися демократичні перетворення усіх сфер життєдіяльності держави.

Перший період охарактеризований активною туристичною політикою, мета якої полягала в тому, щоб досягати максимального зростання туризму за кількісними умовами, заснованого на державному втручанні. Тоді як з перенесенням компетенцій для «просування і розпорядку туризму в його територіальній області» в автономії, був розпочатий новий період в необхідності координувати діяльність відносно туризму. Була визначена нова політика диференціації туристичної іспанської пропозиції на підставі таких ознак, як якість, стійкість, знання і нововведення.

Зі встановленням демократичного режиму, державна компетенція відносно туризму зосереджувалася в наступних міністерствах: Торгівлі і туризму (1977-1980 рр.); Транспорту, туризму і інформації (1980-1991 рр.); Промисловості, торгівлі і туризму (1991-1993 рр.); Торгівлі і туризму (1993-1996 рр.).

Протягом перших демократичних урядів Союзу демократичного центру (1977-1982 рр.) політика в туристичній сфері була обмежена в основному облаштуванням готельних комплексів услід за затвердженням «Третього плану готельної модернізації» в 1979 р. У кінці 70-х – на початку 80-х років почалося перенесення компетенцій у сфері туризму від центральної влади до автономій, згідно 148 статті іспанської конституції, прийнятої в грудні 1978 р.

На початку 80-х років намітився спад туристичної активності. На це вплинули як загальне зниження темпів зростання світового туризму, так і специфічні чинники, що обмежували подальший розвиток міжнародного туризму. Серед чинників, що гальмували розвиток туризму в цей період, можна виокремити проблеми валютно-фінансові, правові, торговельних

стосунків, а також транспорту, який в літній період працював з перевантаженнями.

У жовтні 1982 р. на парламентських виборах перемогла Іспанська соціалістична робітничка партія. З цього моменту почався етап консолідації демократичного режиму, а також з'явилася можливість планомірно, послідовно і ефективно розвивати туризм, як важливу галузь іспанської економіки. Відповідні міністерства очолювали виключно соціалісти: Е. Барон (1982- 1985 рр.); А. Кабальєро (1985-1988 рр.); Х.Барріонуєво (1988-1991 рр.); Х. Гомес-Наврро Наваррете (1993-1996 рр.). Питаннями туризму при міністерстві займався Державний секретар по туризму[13, с. 114].

Розвиваючи туризм, уряд почав з формування відповідної інфраструктури. У жовтні 1982 р. був прийнятий Королівський указ «Про розпорядок готельних установ», розроблений Державним секретарем туризму Е. Ібан'єсом. Мета цього указу полягала в необхідності надавати споживачеві максимально можливу інформацію про характеристики і служби готелів, орієнтувати підприємця на будівництво, облаштування і обслуговування готелів, стимулювати підприємців, приводити у відповідність з новою реальністю законодавство автономій (для гарантії однорідності класифікації готелів як основу політики туристичного національного просування, і для розвитку автономіями своїх власних розпоряджень, пристосовавши їх до різних характеристик кожної зони)[13, с. 115].

Пізніше, в липні 1983 р., Королівським указом було встановлено спеціальну відмінність для готелів «Рекомендований своєю якістю» (як мотивувальна складова частина), запропонований І. Фуехо – Генеральним секретарем туризму. Він викликав невдоволення автономних адміністрацій, деякі з яких (Каталонії, Канарських островів і Валенсії) звернулися до Конституційного суду. Останній в грудні 1984 р. прийняв рішення на користь автономій.

Також в цей період був розроблений перший «План туристичного маркетингу» (1983 р.), коли з'явилася необхідність представити Іспанію досить різноманітною на міжнародних ринках. Основні інструменти – плани маркетингу: Плани маркетингу послуг, підприємств, туристичних зон і приватного сектору. Формулу «сонце і пляж», яка до тих пір існувала, необхідно було міняти. І було запропоновано сформулювати нову формулу – «різноманітність під сонцем». З цими намірами і з підтримкою міністра Е. Барона і генерального секретаря туризму І. Фуехо почалися рекламні міжнародні кампанії «Іспанія – усе під сонцем»[13, с. 115].

У квітні 1985 р. був прийнятий Королівський указ відносно зовнішнього просування туризму. Стаття 1.а встановила чітку координацію зовнішніх дій з просування туризму, як економічного чинника національної важливості, із загальним плануванням економічної діяльності. Стаття 3.1 зобов'язала Генеральний секретаріат туризму, Міністерство транспорту, туризму та інформації щорічно розробляти загальну програму зовнішнього просування туризму на міжнародному ринку туризму, врахування особливостей регіону, де планується розповсюдження інформації про туризм в Іспанії.

Вже на початку 1980-х рр. Іспанія вийшла на друге, після Франції, місце за кількістю іноземних туристів, які щороку відвідують країну. Швидке зростання туризму в Іспанії пояснюється наявністю найбагатших природно-рекреаційних ресурсів та історико-архітектурних пам'яток, близькістю західноєвропейського туристського ринку, створенням високоякісної матеріально-технічної бази туризму і відносною дешевизною туристських послуг.

Про значення і рівні розвитку туризму в країні говорять факти: ця діяльність дає 4% ВВП, третина валютних експортних доходів, 2/3 експорту платних послуг; забезпечує зайнятість близько 10% економічно активного населення; в країні функціонує близько 10 тис. готелів, розрахованих на 1,2 млн

місць (1995 г.). Іспанія отримує від міжнародного туризму майже 33 млрд дол., поступаючись за цим показником лише США. При скромних туристських витратах країна займає в світі міцне перше місце з туристського сальдо - 24 млрд дол. (На другому місці США всього з 13 млрд дол.) Частка Андалусії склала 14,4%, Валенсії - 9,3%, Мадрида 6%. Середня тривалість перебування туристів в Іспанії висока і становить 9,1 дня. Низька частка екскурсантів і значна тривалість поїздок до Іспанії - основна причина високої прибутковості турбізнесу країни. середній турист залишає в країні 665 дол., що приблизно дорівнює середньосвітового значення і значно вище середньоєвропейського. [13, с. 113].

Розвиток туризму в Іспанії пропонує своє географічне розташування, розвинуту туристичну інфраструктуру. Визначені перспективні напрямки туризму Іспанії на світовому ринку, основні завдання яких було використано для використання найкращих підприємств у сфері туризму та перекладу їхніх питань на інших галузях світу.

Іспанія відіграє важливу геополітичну атаку, за часткою, є членом багатьох міжнародних організацій: ООН, НАТО, ЄС. Є індустріально - аграрна страхова, яка входить у число перших 10 країн світу за об'єктом виробництва промислової продукції. Туризм є однією з важливих складових економіки Іспанії.

На сьогоднішній день, щоб привернути увагу туристів, турфірми пропонують різні види туризму. Це добре сказується на розвитку сектора нерухомості в Іспанії. Одні країни поставили ставку на індустріальний туризм, а Іспанія пропонує своїм мандрівникам подорожувати природою та активно розвивати агротуризм.

Slow-туризм в Іспанії

За останній рік у Європі з'явилася ще одна новинка - створення повільного туризму. Простіше говорити, це повільно насолоджуватись навколишнім середовищем. В іспанській Менорці ви можете розслабитися в комплексі готелів, які працюють у відповідності з концепцією даного виду туризму. Часто тут пропонують розташуватися в сільськогосподарських та агроотелях. Доречі, в останній час з'являється все більше бажаючих подорожувати повільним туризмом. За статистикою, за 2013 рік в іспанських готелях такого типу туристів проросли близько 32 тис. ночей.

Халяльний туризм в Іспанії

С 2014 року в Іспанії також пропонують новий тип відпочинку - «халяльний туризм». «Халяль» - це термін, який згадується в Корані. Він означає все корисне та дозволене. За думкою директора інституту Халяль Ісабель Аріас, використовуючи цей словник і оновлюючи набір послуг, дійсно підвищив оборот грошей туроператорів, а саме за початок мусульман.

Якщо відвідати іспанську долину Валь-д'Аран, знайте, що там готові запропонувати нові розробки. Самі незвичайні - це катання на льожах або за лошадью, або за собаками. Далі слід помітити, що є такий вид туризму як скиджорінг - він вимагає особливої підготовки: мінімум 2 навчаючих тренування та розминки. Так можна і просто прогуляться на собачій або кінній упряжці.

Висновки

Іспанія знаходиться на перетині важливих морських і повітряних шляхів, що зв'язують Європу з Африканським і Американським континентами. Різноманітний і нерідко вигадливий рельєф визначає багато в чому естетику ландшафтів Іспанії і, безумовно, є одним з факторів залучення туристів.

Аналіз туристичного ринку в будь-якому регіоні світу має свою історію розвитку, поточне положення та майбутнє на світовому туристичному секторі. В Південній Іспанії інфраструктура чудово розвинена, володіє якістю, різноманітністю і величезною матеріальною базою, яка забезпечує зайнятість мільйонів людей і взаємодіє майже з усіма галузями господарства. На формування туристських потреб у цій країні успішно впливають культурно-пізнавальні, природні, соціально-економічні чинники, стрімке дослідження туристами пляжного та агротуризму на півдні Королівства Іспанії. Південна частина Іспанії гучно визнана як активна дестинація, адже відповідає основним вимогам як: наявність певного набору послуг, необхідних для прийняття туристів, наявність певного набору пам'яток, які могли б зацікавити туристів та наявність інформаційних систем, які є необхідним «інструментом» дестинації на туристському ринку.

Створення нової для країни високоприбуткової галузі економіки – туризму – визначалося рядом чинників. Це, передусім, стрімкий розвиток інфраструктури, пов'язаної з туризмом (засоби розміщення, дороги, ресторани, кафе, транспорт і тому подібне); лібералізація економіки (створення сприятливих умов для розвитку бізнесу у сфері туризму), перехід від безпосереднього втручання держави в створення туристської інфраструктури до заохочення приватної ініціативи в цьому секторі (пільгове оподаткування, створення сприятливих умов для залучення приватних і зарубіжних інвестицій в галузь туризму, підвищення кваліфікації туристського персоналу).

Туризм, як вигідна і високодохідна галузь, має великий вплив на економіку Іспанії. Завдяки туризму, змінилися пріоритети у багатьох сферах народного господарства, рівень життя населення. Також, туризм має вплив на розподіл робочих сил і фінансових потоків, на платоспроможний попит на товари і послуги туризму зокрема. Саме завдяки туризму географічне положення держави, його природно-кліматичні ресурси і культурно-історичні пам'ятки стають загальним благом.

Дослідивши методологію та методи розвитку туризму, я прийшла до такого рішення, що туризму Південної Іспанії представлений такими факторами як: кадровий дефіцит, яскраво виражена сезонність туристичного потоку, недостатньо розвинена туристична інфраструктура(відсутність готелів з достатньою кількістю місць для розміщення туристів, високі ціни на послуги в готельному бізнесі, недостатня кількість організованих туристичних стоянок, невідповідність показників «ціна – якість» надаваних послуг в галузі туризму та готельного обслуговування населення), відсутність єдиної інвестиційної бази для розвитку об'єктів туризму, переважання частки неорганізованих туристів над організованими.

Туристичний ринок Південної частини Королівства Іспанія я б охарактеризувала як дивовижне поєднання різних культур: кельтської, грецької, фінікійської, римської, арабської, іудейської і християнської. Міста ж є центром культурно-пізнавального туризму. Тут знаходяться відомі пам'ятки давніх часів, архітектурні забудови різних стилів та чудові шедеври мистецтва. Інтерес до культурної спадщини південних міст і курортів притягує сюди мільйони туристів. Багатство і старовина традиційної іспанської культури, різноманіття її витоків визначили красу і оригінальність звичаїв, свят, кухні, які грають величезну роль у виборі туристами Іспанії як екзотичну країну.

Я детально дослідила туристичний ринок Південної Іспанії та готова дати загальну характеристику. Перш за все хотілося б зазначити, що туристична

діяльність країни контролюється державою та визначається Законом № 48/1963 «Про компетенцію у галузі туризму» та Декретом «Про діяльність приватних підприємств» від 14 січня 1965 р. Для країни є характерною європейська модель державного регулювання туристичної діяльності. Південь Іспанії славиться своїм пляжним туризмом на узбережжі Коста-де-ла-Луз, територією з інтимними пляжами заповідника Кабо-де-Гата, що становить 60 км берегової лінії, міськими святами з фламенко, гастрономії в Кордові, Севільї, Андалусії і звичайно нічним життям, де є страшний тиждень в Гранаді, пляжні клуби в Марбеллі, що є одним із найпопулярніших міст Європи за організацією курячих та оленячих вічерок.

Історико-культурна спадщина Південної Іспанії є складовою розвитку туризму. Про це говорить той факт, що ряд історичних пам'яток занесено в список світових визначних пам'яток ЮНЕСКО. Станом на 2010 рік 41 природну культурно-історичну пам'ятку включено до списку об'єктів ЮНЕСКО, 16 з яких визнані шедеврами, а 4 природними феноменами. На Півдні Іспанії туристів з усього світу захоплюють такі дестинації як: палац Альгамбра в Гранаді, мечеть-собор Мескіта в Кордові, палац Ескоріал біля гори Сьєрра-де-Гвадаррама, севільський кафедральний собор та вежа Хиральда в Севільї, національні парки в Піренеях, національний парк «Гарахонай», парк «Торкаль» в Антекері та вулкан Тейде на Генеріфе.

Проаналізувавши готельну індустрію Південної Іспанії я дійшла висновку, що вона є перспективною в розвитку. На півдні країни представлені такі типи розміщення як: готелі, каса рураль (сільський будинок), пансіони, хостели, парадори (готелі в старовинному замку або палаці), альбергоми та кемпінги. Лідуюча готельна індустрія Sol Melia працює в Андалусії, а саме в місті Торремолінос та Коста-дель-Соль, що є курортами. Державної класифікації готелів на півдні країни немає. Кожен регіон вирішує це питання на місцевому рівні. Особливої уваги заслуговує готель «Альфонсо XIII» у

Севільї оцінювався 79 експертами та увійшов у рейтинг Forbes. Він є одним з найкращих в Європі, адже в ньому поєднані такі стилі як бароко, мудехар та кастильський.

Як я вже зазначала раніше, Південна Іспанія поєднує пляжний відпочинок з різними формами екскурсій та розваг, що слугує розвитку сучасних туристичних послуг. Наприклад, Коста-Бланка поширює дайвінг та серфінг і є рекордсменом за кількістю «блакитних прапорів», які присуджуються ЄС за чистоту води і пляжів. Найбільший курортний центр - місто Бенідорм – має єдиний в Європі парк розваг – Terra Mítica – який присвячений історії і культурній древній цивілізації Середземномор'я. Окрім морського туризму, Валенсія має можливості культурно-пізнавальної туристичної діяльності – відвідування арабської фортеці, католицьких храмів, фестивалю «хабанери» у серпні, водоспадів, природного заповідника. Коста-де-ла-Луз має умови для віндсерфінгу, тут в 1998 році проходив чемпіонат світу. В Малазі розвинений екстримальний туризм – королівська стежка Камініто-дель-Рей. Кадіз відомий своїм карнавалами, а Херес-де-ла-Фронтен'єра – столиця гастро-туризму, фламенко, коней і виноробства.

Не дивлячись на гарний туристичний потенціал Південної Іспанії, тут все ж таки присутні проблеми з розвитком міжнародного туризму. Найбільшими південними туристичними районами з розвиненим міжнародним туризмом є Андалусія та Валенсія. Ці туристичні напрямки можуть страждати від жаркого клімату 24/7, що відлякую приморських туристів у важливий високий сезон. Спостерігаються проблеми з водопостачанням, зокрема зрошення відіграє важливу роль на півдні Іспанії. Хоча Андалусія багата на свої культурні дестинації, все ж таки успіх південного регіону країни заснований на пляжному туризмі і такі проблеми є суттєвими для міжнародних відвідувань.

На сьогоднішній день, як актуальний туристичний регіон, Південна Іспанія має досить велику перспективу в розвитку нових напрямків туризму. Іспанія є членом багатьох міжнародних організацій: ООН, НАТО, ЄС. Туризм є однією з важливих складових економіки Іспанії. Щоб привернути увагу туристів, турфірми пропонують різні види туризму. Одні країни поставили ставку на індустріальний туризм, а Іспанія пропонує своїм мандрівникам подорожувати природою та активно розвивати агротуризм. З'явилися такі напрямки в туризмі як: Slow-туризм, орієнтований на насолодження навколишнім середовищем з розташуванням в сільськогосподарських та агроотелях. За статистикою 2013 року в іспанських готелях такого типу, туристів зросло до 32 тис.; халяльний туризм та скиджорінг – вид туризму який вимагає особливої підготовки: мінімум 2 навчаючих тренування та розминки, фіналом якого є катання на лижах прив'язаних до собак або коней.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алаев Э. Б. Социально-экономическая география: Понятийно-терминологический словарь. М.: Мысль, 1983. 290 с.
2. Александрова А. Ю. Международный туризм. М.: [б.и.], 2002. 337 с.
3. Афанасенко И. Д. Туризм и реформирование экономики. Труды Академии туризма. 1995. № 1. С. 53–67.
4. Бабкин А. В. Специальные виды туризма: Учебное пособие. Ростов-на-Дону: [б.и.], 2008. 117 с.
5. Барчуков И. С. Методы научных исследований в туризме: Учеб. пособие для вузов. М.: Издательский центр «Академия», 2008. 224 с.
6. Борисова А. В. Методы научных исследований в туризме: текст лекций. Ярославль: ЯрГУ, 2013. 68 с.
7. Боткин, В. П. В. П. Боткин. Письма об Испании / В.П. Боткин. - М.: Наука. Ленинградское Отделение, 2015. - 344 с.
8. Бусол Л.Н., Левчук Л.О. «Молодий вчений» № 1 (16) січень, 2015 р.
9. Бутенко А.Ю., Бліщ Р.О. Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції "Інновації в управлінні асортиментом, якістю та безпекою товарів і послуг" (м. Львів, 24 листопада 2016 р.) Львів: Растр-7, 2016. - 376 с. - С.303-306.
10. Висенталь, М. Испания / М. Висенталь. - М.: Высшая школа, 2015. - 141 с.
11. Висенталь, М. Испания / М. Висенталь. - М.: Огни, 2014. - 882 с.
12. Герасименко В. Г. Теорія туризму як складова туризмології. Вісник соціально-економічних досліджень. 2011. № 2 (42). С. 173–180.
13. Глушко А. А., Сазыкин А. М. география туризма, Издательство Дальневосточного университета 2002 – С. 113.
14. Головки О.М., Кампов, Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В.; Організація готельного господарства: Навч. посібник для вузів / За редакцією О.М. Головки. 247 с.
15. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов К. К. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.

16. Землянская, Н. Барселона и Андорра в кармане. Путеводитель / Н. Землянская. - М.: Welcome, 2014. - 216 с.
17. Инман, Ник Мадрид. Путеводитель / Ник Инман, Клара Виллануэва. - М.: Фаир, 2015. - 192 с.
18. Коль О. Д., Морозов М. А. Дестинация – важнейший элемент туризма.
19. Кольцов, М.Е. Испания в огне. Испанский дневник / М.Е. Кольцов. - М.: Гостехиздат, 2014. - 653 с.
20. Коновалова О. В., Андрушкевич Т. SWOT-аналіз як основний інструмент стратегічного управління, його переваги і недоліки.
21. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг : посібник / О. О. Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2002. – 232 с.
22. Лойко О. Т. Туризм и гостиничное хозяйство: Учебное пособие. Томск: Изд-во ТПУ, 2007. 152 с.
23. Мальська М.П. Країнознавство - Навчальні матеріали онлайн / М.П. Мальська, Н.В. Антонюк, Ю.С. Занько, Н.М. Ганич // Країнознавство: теорія та практика.
24. Машокиров Д.Н. Опыт Испании на мировом рынке туристических услуг.
25. Морозов М. А., Морозова Н. С., Карпова Г. А., Хорева Л. В. Экономика туризма: учебник. М.: Федеральное агентство по туризму, 2014. 320 с.
26. Нетяжевська О. В. Туристичний феномен Сінгапуру. К.: Національний авіаційний університет, 2015. 106 с.
27. Организация международного туризма: Учебное пособие / ред. А.А. Скамницкий. - М.: СПб.: Питер, 2015. - 250 с
28. Пандяк. – К.: Центр учб. літ-ри, 2012. – 471с.
29. Попова Е. В., Шевченко А. А. Системный подход к определению туризма и его социально-экономической сущности в современном обществе. Научный журнал КубГАУ. 2013. № 89 (05). С. 1–10.
30. Сакаева Л. Р., Базарова Л. В. Понятия «туризм» и «туристический дискурс» в современной научной парадигме. Филологические науки. Вопросы теории и практики. 2014. № 6 (36): в 2-х ч. Ч. I. С. 159–161.

31. Соловйов Д. І. Вдосконалення понятійного апарату теоретичного забезпечення функціонування туристичної сфери. Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. 2011. № 4 (16). С. 82–88.
32. Спиридонова, Ирина Барселона / Ирина Спиридонова. - М.: Высшая школа, 2014. - 720 с.
33. Ткаченко Т. Тенденції розвитку світового туризму //Вісник КНТЕУ. - 2004. - № 6
34. Українсько-іспанський міграційний вектор. Український внесок до міграційної карти ЄС на прикладі Іспанії. – К., 2012. – 72 с.
35. Усіна А. І. Конспект лекцій з дисципліни „Технологія ресторанної спра- ви” (для студентів 3 курсу всіх форм навчання напряму підготовки «Туризм») / А. І. Усіна, І. В. Сегеда; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2012. – 96 с. – С. 5-16.
36. Шаблій А. География: миры, регионы, концепты. М.: Просвещение, 2004. 740 с.
37. Шамара І.М. Тенденції розвитку ресторанного господарства як складової туристичної галузі України / І.М. Шамара // Вісник ХНУ ім. В.Н.Каразіна. Серія: Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм. - 2013. - №1042. - С.151-153.
38. Шичкова Е. В. Продвижение территорий и международный туризм: проектно-ориентированный подход: учебно-метод. пособие. Нижний Новгород: Изд-во ННГУ, 2015. 230 с.
39. Школа І. М. Менеджмент туристичної індустрії / за ред. проф. І. М. Школи. – Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2003. – 662 с.
40. Шуплат О. М. Формування поняття «туризм» у сучасній економічній науці. Ефективна економіка. 2015. № 12. С. 1–7.
41. Яримович В. Нарис історії української студентської громади та українських поселень в Еспанії (1946–1996). – Філядельфія-Мадрид, 1997. – 196 с.
42. Althof W. Incoming-Tourismus. Wien: Oldenbourg, 1996. 256 p.
43. Bryden J. Tourism and development. N.Y.; L.: Cambridge University Press, 1980. 226 p.

44. International Scientific Journal
45. Martin Buck (Editor), Roland Conrady (Editor), - Trends and Issues in Global Tourism 2009 Hardcover – 3 Mar. 2009 - P. - 46-47.
46. Phillips W., Phillips C. A. Concise History of Spain (Cambridge Concise Histories). – Cambridge, 2010. – 362 p
47. Pilar Lobo Montero. La comercialización turística de las ciudades históricas españolas//Revista cuatrimestral de geografía, ISSN 0211-0563, N° 47, 1998 (Ejemplar dedicado a: El turismo en las ciudades históricas), P.281-298.
48. Javier Callejo, Jesús Gutiérrez y Antonio Viedma El proceso de constitución de España en una sociedad turística//Política y Sociedad, 2005, Vol. 42 Núm. 1: 151-168 (P. 162)

Електронні джерела:

49. Сайт Іспанського королівського дому: www.casareal.es
50. Сайт Іспанія для всіх на одному порталі: www.spain.com.ua
51. Сайт Національного інституту статистики Іспанії: www.ine.es
52. Сайт Українці в Іспанії: <http://ucranianosmadrid.com>
53. Сайт Південна Іспанія — найкращі місця для відпочинку: <http://www.alltravels.com.ua/2016/07/06/span-ogrom-krovav>